

Reg. N. B. 431.

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસુરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દપ્રકાશ.

૧૧

૧૧

સાગ્ધરાવૃત્તમ્ ॥ ૧ ॥

૧૧

૧૧

લક્ષ્મીવાન્ સ્વીયલક્ષ્મીં વિસૃજતુ પરમૌદાર્યયુક્તઃ સુકર્મી.
 વિદ્યાવાન્ સ્વીયવિદ્યાં વિતરતુ પરમાદારાદૈ સુશિષ્યે ।
 લક્ષ્મીવિદ્યાદયં તન્નિવસ્તુ પરમૈવ્યેન સર્વેષુ સંતસુ
 'આત્માનન્દ પ્રકાશાદ્' ભવતુ સુત્રયુતો મર્ત્યલોકોઽપિનાકઃ ॥૧॥

પુ. ૧૮. | વીર સં. ૨૪૪૬ માદ્રપદ. આત્મ સં. ૨૫ | અંક ૨ જો

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી પ્રભુ સ્તુતિ ...	... ૩૫	૭ રહેવા મહાનોની તંત્રી ...	૫૧
૨ ક્ષમા ચાલના ...	... ૩૬	૮ જૈન કામમાં કેળવણી સંબંધી ...	૫૨
૩ દુષ્ટનિવરને ચિહ્નાર ...	... ૩૭	મારા વિચારો. ...	૫૨
૪ જોવા લાવના તેવી સિદ્ધિ ...	... ૩૮	૬ પ્રતિકુળ અવસ્થામાંથી છુટવાનો ...	૫૨
૫ આપણે કમ પદ્ધતિથી કામો કરવઃ ...	...	અમોઘ ઉપાય ...	૫૬
જેમએ ? ...	... ૪૦	૧૦ પ્રાસંગિક સ્તુતિ ...	૬૨
૬ દિવ્ય લાવના યજ્ઞ. ...	... ૪૮	૧૧ પ્રકીર્ણ નોંધ ...	૬૫

વાર્ષિક મુદ્રક રૂ. ૧) રૂપાત ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીતિ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લલિતભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

ભેટની યુક્તિ વી. પી. રાડ થયાં છે.
સત્તરમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

“ શ્રી દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ. ”

શ્રી આત્માનંદ પ્રજ્ઞાના આહુકોને આ વર્ષે ઉપરોક્ત ભેટની યુક્તિ આપવા માટે મુકરર થયું છે, દર વર્ષે કરતાં આ વર્ષે ત્રણ ગણી મોટી એટલે શુભારે પચીસ ફોર્મની યુક્તિ કે જેના ચોક્કસ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમાન મૂળચંદણ મહારાજના શિષ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ કમળવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પંચાસજી શ્રીમદ્ દેવવિજયજી મહારાજ છે. તેઓ શ્રીએ આખો અંથ ધણેજ અમ લઘ ઉપકાર જીવિથી બનાવવાનો સ્તુત્ય પ્રવર્ત કર્યો છે. સદરહુ અંથમાં પાંચ પ્રકરણ આપવામાં આવ્યા છે. ૧ દેવભક્તિ અને પ્રતિભાસિદ્ધિ, ૨ આચાર્ય-ભક્તિ, ૩ દેવદ્રવ્ય સંરક્ષણ ભક્તિ, ૪ મહોત્સવ રૂપ ભક્તિ, અને ૫ તીર્થયાત્રા ભક્તિ આ પાંચ પ્રકારની ભક્તિનું સ્વરૂપ સાદી અને સરલ ભાષામાં શાસ્ત્રીય અનેક આધારો સહીત ટુંકામાં આ અંથમાં આપનામાં આવેલ છે, કે જે અસ જીવોને પ્રજુ ભક્તિ માટે ખાસ ઉપયોગી છે, ધર્મના કોષ્ટ પણ વિષયોનું સ્ફુટ સ્વરૂપ આવી રીતે લખી પ્રસિદ્ધ કરવાથી આ કાળ માટે સમાજ માટે તે બહુજ આવશ્યક છે, આ દેવભક્તિમાળા અંથ પકન પાઠન કરવા ચોખ્ખ છે કે જેથી તે પ્રજુભક્તિ માટે એક ઉત્તમ સાધન બને છે, એટલુંજ નહીં પરંતુ અહીં સહિત અને જાણપણથી થતી તે દેવભક્તિ મોક્ષમાં જવાને માટે એક નાવ રૂપ બને છે.

કામજો વિગેરે, છાપવાના તમામ સાહિત્યની હદ ઉપરાંત મોંઘવારી છતાં દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ તેજ મુજબ નિયમિત ભેટની યુક્તિ આપવાનો ક્રમ માત્ર અમોએજ રાખ્યો છે. તે અમારા સુસ બંધુઓની ધ્યાન બહાર હશેજ નહિ. ઉંચા કામજો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગ બનાવી પ્રકટ કરેલ છે.

દિન પ્રતિદિન આવી રીતે મોંઘવારી વધતી જતી હોવા છતાં અમારા સુસ આહુકોને અત્યાર સુધી કોઇપણ લવાજમ માસિકનું ન વધાર્યાં છતાં (જે કે દરેક માસિકોએ પોતાના લવાજમમાં વધારો કર્યો છે છતાં) તેજ લવાજમથી આ માસિક અને દશ ફારમને બદલે પચીસ ફારમની યુક્તિ આ વર્ષે આપવામાં આવે છે, અસાધારણ મોંઘવારીને લઇ માસિકનું લવાજમ વધારવા માટે પ્રથમ સૂચના કરવામાં આવી હતી, પરંતુ હાલમાં સભાએ ઉદારતા દાખવી તેજ લવાજમ રાખવાનો ફાવ કરેલ છે.

બાર માસ થયાં આહુકો થઇ તેમાં આવતા વિવિધ લેખોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા આહુકો આ ભેટની યુક્તિ સ્વીકાર કરી લેશેજ એમ અમોને સંપૂર્ણ ભરસો છે, તથાપિ અત્યાર-સુધી આહુકો રહ્યા છતાં ભેટની યુક્તિ વી. પી. જે આહુકોને પાછું વાળવું હોય અથવા છેવટે, બીજાં બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેર બાની કરી તરતજ અમોને લખી જણાવવું; જેથી નાહક વી. પી. નો નકામો ખર્ચ સહાને કરવો ન પડે તેમજ પોસ્ટખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહિ, તેટલી સૂચના દરેક સુસ આહુકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

આસતા માસની શુદ્ધ ૧૦ના રોજથી આ માસિકના માનવંતા આહુકોને સદરહુ અંથ લવાજમના પૈસાનું વી. પી. કરી મોકલવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે જેથી પાછું વાળી જ્ઞાનખાતાને ગુકશાન નહિ કરતાં દરેક આહુકોને સ્વીકારી લેવા વિનંતિ છે.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शरीरमानसानेकातिकदुःखदुःखोपनिपात-
 पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૮] વીર સંવત્ ૨૪૪૧ ભાદ્રપદ આત્મ-સંવત્ ૨૫. [પ્રક ૨ જો.

શ્રી પ્રત્યુસ્તુતિ.

શાદૃઢાવિકીડિત.

ધારીને શુભ ભાવના હૃદયમાં બ્યાવું અરિહંતને,
 શ્રી જીનેશ ઉપાસીને પરિહરું કર્મોત્તણ પંકને;
 ઉપાધિ ધરતા અનેક જીવ આ સંસારના સાગરે,
 તે સૌ નામ જાપી જીનેશ્વરતાણું મુક્તિપદે જો ઠરે.

૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

ૐ

ક્ષમા યાચના.

(ક્ષમા વીરસ્ય લૂપણુમ્.)

સુજ મહાશય ધર્મજનધુઓ,

(શાર્દૂલ વીકીકિત)

આજે વર્ષ વિષે થયાં મનવચઃ કાયા વડે કર્મ જે,
 યાચું તેહ તણી ક્ષમાનું હૃદયથી જૈની તણો ધર્મ તે;
 વાણી વીર વિલોકતા અવનિમાં સદ્ગોષ્ઠ દે એક્યનો,
 આજે તો અતિઘોષ થાય સઘળે નેતા તણાં શૌર્યનો. ૧

પ્રાણી માત્ર ક્ષમાન છે લમ ગણી સ્વાત્મિકતા કારણે,
 છોટો સર્વ પ્રપંચ જાળ જાળની ઔદાર્યતા ધારણે;
 ઝાંખી આજ જણાય છે વચનમાં વ્યાપારમાં આવશે,
 થાશે આત્મ પ્રકાશ પૂર્ણ ભવિના જૈનત્વ સ્વીકારશે. ૨

જૈન પર્વો પૈકી મહાન પવાધિરાજ પર્વ પર્યૂષણની પૂર્ણતાનો આજે મનો-
 હર માંગલ્યમય દિવસ છે.

શ્રીમાન્ વીરપ્રભુની અમૃતમય-માધુર્ય ગિરાના રસજ્ઞ લવ્યાત્માઓ પર-
 સ્પર થયેલા વિરૂદ્ધાચરણની વિશુદ્ધિ માટે ત્રિશુદ્ધિ યુક્ત ક્ષમા યાચે છે એટલુંજ
 નહીં પરન્તુ ત્યારબાદ ભવિષ્યના માટે મૈત્રીભાવનાના મિષ્ટ અંકુરો પ્રકટાવવા
 પ્રવર્તમાન થાય છે.

અરેઅર રીતે અવલોકતા જૈન કિલોસોરીના ઉચ્ચતમ રહસ્યના અવગો-
 ધની એ નીશાની છે.

દેશોન્નતિ સાથેજ ધર્મોન્નતિનો સદ્ભાવ છે, માટેજ વર્તમાન વાતાવરણમાં
 સ્વાદ્વાદ શૈલી સાધ્યમાં રાખી દેશસેવા તેમજ સમાજ સેવા યુક્ત આત્મ વિશુદ્ધિ
 કરવા પ્રયત્નશીલ થાવું.

અમો પણ ઉપરોક્ત શૈલી અનુસાર આપની સાથે થયેલા કોઈ પણ આન્તર
 યા બાહ્ય દોષની નિવૃત્તિ માટે ત્રિકરણ યોગે ક્ષમા યાચીએ છીએ. આપશ્રી એ
 ઉદારતા અતાવી ઉપકૃત કરશે.

સુરેષુ કિંબહુના.

વીર સંવત ૨૪૪૬.

આત્મ સંવત ૨૫.

ક્ષમા યાચક,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

દુષ્ટ મિત્રને ધિક્કાર.

(હરિગીત)

રચનાર—રા. રા. કુબેરસાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી.

લક્ષ્મીતણા અતિ લોભથી કે સ્વાર્થ નિજનો સાધવા,
જે મૈત્રી જોડે જગતમાં તે મિત્રને ખર માનવા;
સુખ જોલ જોલે મધુર જે હૈયે હળાહળ રાખીને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૧

સંપત્તિ સમયે “ભાઈ, ભાઈ,” કહે બહુ ભેગા થઈ,
જોડાં વળાણો ને ખુશામત જે કરે નિજ સ્વાર્થ લઈ;
આપત્તિમાં નવ ભાવ પૂછે જે ન આપી મદદને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૨

પ્રત્યક્ષમાં સારું વદે, જ્યમ હોય હિતસ્વી ધણો,
પાછળ થકી હિતને હણે તે મિત્રને રિપુવત ગણો;
સુખ દુઃખમાં ન સમાન વર્તે જે ન રાખી પ્રેમને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૨

છળ કપટથી બહુ શુભ વાતો મિત્રની બાણી લઈ,
બહાર જગમાં જે કરે વિશ્વાસનો ઘાતી થઈ;
દુષ્ટત્વથી ન નિવારતો સન્માર્ગ જે ન બતાવીને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૩

નિજ મિત્રના ઉત્તમ ગુણોને પ્રગટ જે ન કદી કરે,
શોધી ધણા દૂષણ સદા જન નિકટમાં હલકો કરે;
તણ જાય દેખી દુઃખી દુઃખ જે પડી પીડને નવ ભાંગીને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૪

બહુ મિત્રને ભેગા કરી જે મશ્કરી હલકી કરે,
ગાળો પરસ્પર આપીને કર તાળી લઈ ગમ્મત કરે;
કાંતો રમે જે સોગંદ પાને કે પાસે ઘતને,
ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૬

સચવાય વચનો સર્વ જ્યાં લગી પ્રીત પણ ત્યાં લગી ટકે,
પડતાં ખરેખર ચૂક જનિયે પ્રેમને જે પાટકે,

લેગા મળી અપશબ્દ જોલે મધ જે ઠીક ઠાંસીને,
 ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૭
 નિજ મિત્ર પાસે યાચના પ્રતિદિન કરે જે ધન તણી,
 સંકોચ રાખી ચિત્તમાં નવ વાત જોલે નિજ તણી;
 દુઃખ દેખીને જે મિત્રનું આપે દિવાસો ન હામને,
 ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૮
 નિઃસત્ય ભાષણ કોધ ને ચળ ચિત્તને નિષ્કુરપણ;
 એ ચાર દૂષણયુક્ત મિત્રનું જીવનું પશુવત ગણું;
 જે મિત્રપત્નીને જીવે કુડી નજરથી નિહાળીને,
 ધિક્કાર છે ધિક્કાર છે ધિક્કાર એવા મિત્રને. ૯

જેવી ભાવના એવી સિદ્ધિ. જેવી દષ્ટિ એવીજ સૃષ્ટિ.

આ ગંભીર પ્રશ્નને ઉત્તર-સમાધાન મારી મતિ મુજબ આ રીતે સૂઝે છે.
 કોઈ પણ કામ કરતાં જેવી ભાવના વર્તેલી હોય, જેવી દષ્ટિ રહેલી હોય,
 તેવું જ તેનું ફળ-પરિણામ આવે છે. નમ્રગી અને મલીન ભાવના કે દષ્ટિનું
 ફળ-પરિણામ પણ નમ્રાણું અને મલીન જ આવે અને સખળ તથા નિર્મળ ભાવના
 દષ્ટિનું ફળ-પરિણામ પણ સખળ અને પવિત્રજ આવે છે.

પણે ભાગે મિથ્યાત્વ-અજ્ઞાન-કોષાદિક કષાય-વિચાર-વાણી અને આચાર-
 વર્તમા શિથિલતા અથવા સ્વચ્છંદતા તથા ત્રિષયાદિક તુચ્છ-અસાર મુખમાં લોહુ-
 લુપતાને કીધે જ્યાં વિષમય તુચ્છ સ્વર્ચિલી ભાવનાજ પ્રગળ વર્તેલી હોય, જ્યાં
 અહંતા અને મમતા જ છાઈ રહી હોય, જ્યાં દષ્ટિ સદાકાળ બહિર્મુખજ રહ્યા
 કરતી હોય, જ્યાં યશ-કીર્તિ નિમિત્તે લોકરંજનની જ બુદ્ધિ મુખ્યપણે રહેતી હોય
 ત્યાં ગમે તેવી રૂઢી અમૃત જેવી કરણી કરવામાં આવતી હોય તો પણ તેનું ફળ-
 પરિણામ રૂઢું શી રીતે આવે ? તેની અસર પોતાના જીવન ઉપર અમૃત જેવી
 ઉમદા શી રીતે થઈ શકે ? જન્મમરણનાં દુઃખ-કેસ શી રીતે ટળે ? અને આત્મામાં
 ખરી શાન્તિ-શીતળતા શી રીતે પ્રગટે ?

જો વર્તમાન સ્થિતિનું ખરું કારણ શોધી તેને જ સુધારવા ભાઈઓ અને
 બહેનો (સાધુઓ તેમજ ગૃહસ્થો) દૈનિક પ્રયત્ન કરે, જે જે કારણથી પોતાની અવ-
 નતિ થવા પામી છે તે તે કારણને યથાર્થ સમજી લઈ, હિંમતથી તેનો ત્યાગ કરે
 અને જે જે કારણથી પોતાની સ્થિતિ સુધરી શકે તે તે કારણને સારા નિરપૃહી

જેવી ભાવના એવી સિદ્ધિ, જેવી દૃષ્ટિ એવીજ સુષ્ટિ.

૩૯

કરુણાળુ જ્ઞાની મહાત્માઓ પાસે સારી રીતે સમજી દે શ્રદ્ધા અને હિંમતથી તેનો પરિચય કરી જો તેને યથાર્થ રીતે વર્તનમાં ઉતારવામાં આવે તો પછી પવિત્ર ભાવના-દૃષ્ટિ સહિત કરવામાં આવતી કરુણીનું દુઃખ-પરિણામ પણ તેવુંજ રૂડું આવવા પામેજ એ સ્પષ્ટ છે.

પ્રથમ તો પોતાની ભાવના-દૃષ્ટિ જ સુધારવા માટે ક્ષુદ્રતા-તુચ્છતા-પરાયાં છિદ્ર-દોષ જોવા તાકવાની દુર્બુદ્ધિ-કુબુદ્ધિ જ તજવી જોઈએ અને રૂડી ગંભીરતા રાખી રાજહંસની જેમ વિવેક વડે દોષ માત્રની ઉપેક્ષા કરી શુભ માત્રને જ જોવા-આદરવા-સેવવાની રૂડી બુદ્ધિ કરવી જોઈએ.

અમૂલ્ય ધર્મરત્નની પ્રાપ્તિ માટે આપણને યોગ્ય-લાયક બનાવે એવા ૨૧ ગુણોનો વારંવાર અભ્યાસ કરવો જોઈએ.

દયા, લજ્જા, વિનય, દાક્ષિણ્યતા, સરલતા, કૃતજ્ઞતા, સત્યપ્રિયતા, નિષ્પક્ષતા, શુભાનુરાગિતા, દીર્ઘદર્શિતા, પરાપકાર રસિકતા અને કાર્યદક્ષતાદિક ઉત્તમ ગુણોનો નિરંતર અભ્યાસ (પરિચય) રાખવાથી આપણા વિચાર, વાણી અને આચારની મલીનતા દૂર થવા પામશે, હૃદય સ્વચ્છ થશે, વાણી અમૃત જેવી મીઠી, હિતરૂપ અને સત્ય જ વદાશે અને અન્ય જીવોને દુઃખ-ત્રાસ થાય એવા દુષ્ટ આચરણથી દૂર રહેવા સહેજે લક્ષ બંધાશે એટલે મન, ઇન્દ્રિય અને કાયા આપણા કબજામાં આવતા રહેશે. વળી દેવ ગુરૂ ધર્મ સંબંધી શુભ દોષની સારી રીતે પરીક્ષા કરી શુદ્ધ દેવગુરૂ ધર્મને યથાર્થ ઓળખી દ્રઢ શ્રદ્ધાથી તેની સેવા ભક્તિ બહુમાન કરવા વડે આરાધક થઈ શકશે. એટલા માટે કલ્પસૂત્રાદિક ઉપકારી આગમ-ગ્રંથો બરાબર લક્ષપૂર્વક વિનય કરી બહુમાનથી વાંચવા, સાંભળવા, વિચારવા અને પરમાર્થ બરાબર સમજી, સ્વશક્તિ છુપાવ્યા વગર તેનો યથાર્થ આદર કરવો.

૨ યથાશક્તિ જે કંઈ દાન શીલ તપસ્યાદિક ધર્મકરણી કરવી તે લોકરંજન માટે નહિ; પણ આત્મકલ્યાણ કરવાના પવિત્ર લક્ષ સાથે જ કરવી.

૩ સુખશીલતા અને સ્વચ્છંદતા તજવા-ભગવાન મહાવીર પ્રભુ પ્રમુખ મહાપુરુષોના પવિત્ર ચરિત્રનું યથાશક્તિ અનુકરણ કરવું.

૪ પુન્યયોગે પ્રાપ્ત થયેલી લક્ષ્મીનો લ્હાવો લેવા ભાવ જ થાય તો સ્વધર્મી બંધુઓનો ઉદ્ધાર, વિદ્યાર્થી બંધુઓ અને જહેનોને વિદ્યાદાન અને દુઃખી માનવોનું યથાશક્તિ હિત કરવાનું ખરૂં કામ વિસારશો નહિ.

૫ અન્ય જનો પણ અનુમોદના કરે એવી સમયાનુકૂળ પ્રસાવના કરવાનું સદા લક્ષ રાખશો.

ઇતિશમ.

લે૦ મુનિમહારાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

આપણે કઈ પદ્ધતિથી કામો કરવા જોઈએ ?

૧ કોઈ પણ કામ કરતાં પહેલાં કાર્ય ક્ષેત્ર અને તેની જરૂરીયાતનો વિચાર કરવો જોઈએ. આપણામાં આ વિચાર નહીં હોવાથી ઘણા ઘણા ઉપયોગી કામો શરૂ થયા નથી, અનુપયોગી થવા લાગ્યા છે. અને ઉપયોગી હશે તે હુલાં અને નહિ જેવાં છે. એક માણસને પૈસા ખર્ચવાનો વિચાર થયો, ને એજ માણસને જોનેતર જગતમાં ચાલતાં કોઈ ખાતાનું અનુકરણ કરવાનું મન થયું એટલે કે કામ શરૂ થાય છે, તેથી સમાજને કે શાસનને જોઈએ તેવા ફાયદાકારક બનતું નથી. પણ ઉલટું વખતે નુકશાની પણ કરે છે. આ આપણી હાલના સામાજિક ખાતાઓ અને કાર્યોની સ્થિતિ છે.

૨ આપણે પક્ષપાત દષ્ટિનો તદ્દન ત્યાગ કરીએ અને મહાવીર પ્રભુ તરફ તથા તેમના પ્રવર્તવેલા શાસન તરફ દષ્ટિ કરીએ તો તે અગાધ કર્તવ્ય ક્ષેત્ર જણાશે, તે જગતને માટે ઘણુંજ ઉપયોગી જણાશે, તેનો કોઈ રીતે હાસ થવોજ ન જોઈએ, બદકે તેનું તેજગણ ન્યૂન ન થવું જોઈએ.

૩ આપણો શાસ્ત્રીય સુધારો ઉંચા પ્રકારનો છે એમ માનવામાં કોઈ પણ જાતનો ખાધ નથી અને જો તેને યોગ્ય રૂપમાં ગોઠવનાર મળે તો તે ઉંચા પ્રકારનો છે અને તેમાં પ્રત્યેક મનુષ્યનું, વધારે કહું તો પ્રત્યેક શરીરનું હિત રહેલું છે, અને તે હિત નિર્દોષ, જેનું ભવિષ્યમાં પણ પરિણામે હિતમયજ હોય. આમ છે, છતાં હાલ બીજા દાર્શનિકો વેદાન્ત વિગેરે અને બીજા મત પંથો કે અનાર્થ ધર્મો કરતાં જૈન સમાજની વ્યવહાર સ્થિતિ દિવસે દિવસે પહેલાંનું તેજ છોડતી બાય એ સૂક્ષ્મદર્શિને, તેમજ જૈન સમાજના સૂક્ષ્મતાથી અભ્યાસકને જણાયા વિના રહેતું નથી. તેના અનેક કારણ છે. અને તે ખામી એજ છે કે — આપણામાં આંતર અવસ્થા બિલકુલ દુટ્ટી બાય છે. જૈન કુળમાં જન્મેલા બાળકને જીવન પર્યંત ગમે તેવા પ્રસંગમાં પણ ફેરફાર ન થાય તેવા ધાર્મિક સંસ્કારો મળતા નથી. તેને જૈન ધર્મના તત્વોની વ્યવસ્થાની કે મહાવીર પ્રભુના ઉદ્દેશની અમરજ હોતી નથી. તેને અંગે જે કંઈ સાધનો જોઈએ તે પણ સમાજના આગેવાનો કે સમજી પુરવો તરફથી સારા રૂપમાં યોજાયાજ નથી. જે કંઈ છે. તે અર્થ વગરના છે. એટલે આપણે જેવાની જરૂર છે તેવા તો નથીજ. અને તેને પરિણામે નવીન કેળવણી લીધા પછી પણ તેનો જૈન ધર્મ પર પ્રેમ શિથિલ થણે બાગે જોવામાં આવે છે. આવી સ્થિતિ તપાસી તેના કારણો દૂર કરવા જોઈએ અને સારામાં સારા સાધનો યોજવા જોઈએ. આ સમાજના નેતાઓની કે તેના અંગતોની ખાસ ફરજ છે, જ્યાં સુધી સાધનો યોગ્ય ન હોય ત્યાં સુધી આમ જોઈએ ને તેમ જોઈએ અને આમ થવું જોઈએ એવી વાતો કે બાવનાઓ સતોષ આપી શકતી નથી.

આપણે કંઈ પદ્ધતિથી કામો કરવા જોઈએ ?

૪૧

૪ જૈનસમાજને અંગે કહો કે કોઈ પણ સમાજને અંગે કહો. તેને ટકાવી રાખવા આંતર વ્યવસ્થા મજબુત જોઈએ ને વધારે ફેલાવો કરવા બાહ્ય વ્યવસ્થા આકર્ષક જોઈએ. આ બાબત દરેકની બુદ્ધિ ગૃહણ કરતીજ હશે. તો હવે કંઈ બાહ્ય વ્યવસ્થાની અને કંઈ આંતર વ્યવસ્થાની આપણને જરૂર છે, અને ભાવી જૈનસમાજનું કેવું સ્વરૂપ ઘડવું છે એ ઉદ્દેશ ક્યાનમાં રાખી કોઈ પણ કામ કરવું જોઈએ.

૫ આ સંકલનાથી આપણને શેની જરૂર છે ? તે સંપાદન કરવાના સાધનો કયા કયા છે અને માગો કયા કયા છે, તે પરિણામદર્શી બુદ્ધિથી વિચારી શકાય છે અને તેજ બુદ્ધિથી જ પશ્ચિમના કાર્યકર્તાઓ કામ કર્યે જાય છે અને કૃણ જોઈએ તેવુંજ મેળવે છે. આ પરિણામદર્શીત્વ ન બની શકે તેવું નથીજ. તો સમાજના વિચારક હિતેચ્છુઓ તરફથી એક પરમ ધ્યેય નક્કી થવું જોઈએ. જોકે તે ધ્યેય સિદ્ધ કરવા એકજ હાથે તાળી પડતી નથી, તેમ તેમાં એકલાનું કામ નથી; તેમજ એકાદ સંસ્થા તરફથી એ હિત સિદ્ધ થાય તે પણ આશા ન રાખવી, પણ દરેક અંગે ખીલવવા દરેક જાતની બુદ્ધિ બુદ્ધિ જાતની સંસ્થાઓ જોઈએ; પણ તેનું ધ્યેય એકજ રહેવું જોઈએ. તે ધ્યેય સિદ્ધ કરવાની પદ્ધતિ પણ એકજ રીતે ઠરાવેલી હોવી જોઈએ. આવી રીતે કાર્યપદ્ધતિ અને અંગોનો નિયમ થયા પછી તેના સાધનોનો વિચાર થવો જોઈએ અને કોઈ પણ નવી સંસ્થા કે ખાતું નીકળે તે આ ધ્યેયને સિદ્ધ કરનારું હોય તોજ તેને ચાલવા દેવું અને તેને સહાય કરવી, ખીજી રીતે હોય તો નહિ, તે તરત બંધ કરવી જોઈએ. અને ઉપરના ધ્યેયને સિદ્ધ કરનાર કોઈ પણ વ્યક્તિ કંઈ પણ કામ કરે તે પ્રશસ્ય અને ઉત્તેજનપાત્ર છે. તેમાં જરાએ અણુ ગમો બતાવવાની જરૂર નથી કે તેને ઉતારી પાડવાની કોશીશ કરવાની નથી. (આપણામાં આથી પણ ઉદ્દુઃ અને છે) આ વસ્તુસ્થિતિ છે. તો આ ઉપરથી એટલું સમજાય છે કે આપણે આંતર વ્યવસ્થાને અંગે કેટલા ખાતાની જરૂર છે ? તેના મૂળ વિભાગ કેટલા છે અને તેના ઉત્તર વિભાગ કેટલા છે ? બાહ્ય વ્યવસ્થાને અંગે કેટલા ખાતાની જરૂર છે અને તેના મૂળોત્તર કેટલા વિભાગ કરવાથી તે કામ બરાબર ચાલી શકે, એ વિભાગ કરવો જોઈએ, પછી તેમાં કેટલા સાધનો જોઈએ ? કેટલી કેપીટલ (નાણાની સિલક) જોઈએ ? તેનો નિર્ણય કરવો જોઈએ. પછી હાલ તેમાંના કેટલા સાધનો છે, કેટલી આર્થિક મદદ છે. તેનો વિચાર કરી તેના પ્રમાણમાં કામ શરૂ કરવું જોઈએ; પણ ઉત્તરોત્તર કુલ સાધન મેળવવાના પ્રયત્નોની શરૂઆત પણ સાથેજ થવી જોઈએ કે જેથી કામ ભવિષ્યમાં પડી ભાગવાનો સંભવ ન રહે. આંતર વ્યવસ્થાના અંગમાં ઘણા ખાતાઓ આવી જાય છે, બુની શોષખોળ, પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશ, જૈન મીલકત અને હક્કોનું સરંક્ષણ વગેરે વગેરે સાધુ, સાધ્વી, આવક અને શ્રાવીકા ચારે વર્ગને યથાયોગ્ય જૈન ધર્મની અને ચાલુ જમા-

નાની-પોતાના જીવનમાં ઉપયોગી, પરભવમાં ઉપયોગી કેળવણીની અવશ્ય જરૂર છે. અને તેને અંગે સાર્વજનિક સંસ્થાઓને સારો લાભ લેવા ઉપરાંત જૈન ધર્મનું સાઈ જ્ઞાન મેળવી શકે તેવી સંસ્થાઓ, તેવા પુસ્તકો, તેવા બીજા પદ્ધતિ સાધનો અવશ્ય યોજવા જોઈએ. તેમજ જૈન દર્શન બીજા દર્શનો કે વિચારો કરતાં આગળ છે, અથવા તેમાં સાઈ શું છે? તે જગતની દૃષ્ટિએ મૂકવું. જૈનો નાગરિક તરીકે શોભવા જોઈએ, જૈનો રાજકીય, સામાજિક, ત્રિગેરે સ્થિતિમાં ભાગ લેતાં થાય, તેઓની આર્થિક સ્થિતિ સુધરે તેવા પ્રકારના ઉપાયો યોજવા. જૈન ધર્મના મંતવ્યો તરફ અશ્રદ્ધા દૃષ્ટિથી જોવાનો પ્રસંગ ન આવે એવી શાસ્ત્રસંમત પદ્ધતિથી જૈનવર્તનનો ક્રમ ગોઠવવો અને તે લોકમાં ફેલાવવો. એ વગેરે અનેક બાહ્ય વ્યવસ્થાઓ છે.

૬ આ આંતર વ્યવસ્થા અને બાહ્ય વ્યવસ્થાઓમાં અનેક ખાતાઓ અનેક સંસ્થાઓ અને અનેક કામોનો સમાવેશ થાય છે. તેનું લીસ્ટ જણાવવા પુરતી માટે આની પાછળ જોડવું છે. તેમાંથી ગમે તે કામ તમે પસંદ કરી લ્યો. દરેક કામ જૈન શાસનની ઉન્નતિમાં સીધી રીતે કે આડકતરી રીતે લાભજ કરે તેમ છે. અને તે તમે તમારી મેળે સમજી શકશો. જે જે કામ પસંદ કરો તેની સ્વતંત્ર યોજના પછી આદિથી તે અંત સુધીની ઘડી શકાય.

૭ પૈસા ખર્ચનારની મરજી પ્રમાણે કામ કરવાથી યદ્યપિ તે કામ થાય છે, પણ સમાજને તેનો સારો લાભ મળી શકતો નથી અને વખતે ઉલટું નુકસાન થાય છે. દાખલા તરીકે એક માણસે જે રીતે થવી જોઈએ તે રીતે નહિ કરતાં થોડા ઘણા પૈસાથી અને સામાન્ય વ્યવસ્થાપક બુદ્ધિથી કામ શરૂ કરી દીધું. શરૂઆતમાં અનેક જાતની ધમલો કરી મૂકી. પાછળથી તે કામ રગસિયા જેવું રહે છે તેથી તેનો લાભ સમાજ લઈ શકતી નથી અને એક ખાતું હોવાથી બીજું ખાતું થઈ શકતું નથી એટલે ઉભય બ્રહ્મતા થાય છે. આવું ખાતું ન થાય તો સાઈ. (અને આદિથી તે અંત સુધીની કાયદેસર યોજના પ્રમાણે ગમે તેટલા નવા નવા ઉપયોગી ખાતાઓ ખોલવામાં કોઈ પણ જાતની અડચણ નથી.) માટે સૌને ગમે કે ન ગમે તેનો વિચાર સહુદય કાર્યકર્તાઓએ કરવાનો નથી. જે કે થોડા વખત પછી પણ તે રૂઝ્યા વિના તો નજ રહે, કેમકે સત્ય તે તો સત્યજ.

જૈન કે જૈન શાસનની આંતર બાહ્ય વ્યવસ્થાઓને અંગે આટલાં ખાતાની જરૂર છે એમ સિદ્ધ થઈ ચુક્યું એમ એક વખત માની લ્યો. અને તેમાંનું એક સાઈ કામ તમે પસંદ કરી લીધું. કામ ઘણું વખત સારી રીતે ચાલી શકે તેને માટે આ જમાનામાં પૈસાની પૂર્ણ આવશ્યકતા છે, કેમકે આ જમાનામાં સાધનો

આપણે કઈ પદ્ધતિથી કામો કરવા જોઈએ?

૪૩

કોઈ પણ કામ માટે જોઈએ તેટલા મળી શકે છે, પણ સાધનો ઘણા જોઈએ માટે તેમાં પૈસાની જરૂર. આગળના જમાનામાં સંસ્થા દ્વારા કાર્ય કરવાની પદ્ધતિ નહિ હોવાથી થોડા અર્થથી એકાદ બે કાર્ય કરનારાઓથી કામ ગમે તેવી સ્થિતિમાં પણ ચાલતા હતા. આજકાલ કામ કરનાર વિદ્વાન વર્ગ એટલે જે તે કામને માટે લાયક હોય, તેને માટે પણ અર્થની જરૂર પડે છે. તે સિવાય કલાર્ક નોકરો વગેરે મોટા અર્થે મળે છે, પુસ્તકો, ફરનીયર વગેરે સાધનોમાં પણ પૈસાની સારી જરૂર પડે છે. તે તમારાથી અજ્ઞાત નથીજ. એકાદ શેઠ કે ગૃહસ્થ બીન અનુભવી અને અજાણ હોય તેમજ બીજા અનેક કાર્યોમાં તે શુંથાઈ રહેતો હોય તેવા ઑનરરી કામ કરે, પણ તે કામ શું કરી શકે? ઑનરરી આવા માત્ર શ્રીમંત કામ કરનારા પાસે કામ કરાવવું તે સંસ્થા કે ખાતાને પહેલેથીજ તોડી પાડવું અથવા તેના મૂળમાં સડો ઉમેરવો એજ છે. જો કે તે વ્યક્તિ તે કામનો નાશ કરે એમ માનવાનુંજ નથી; પણ તે વર્ગ બીન અનુભવી અને અજ્ઞાન હોવાથી કામની બીજીવટનું અને ક્ષણે ક્ષણના પ્રસંગોનું તેમને જ્ઞાન નથી હોતું અને તેને પોતાના બીજા અનેક કાર્યો અને વ્યવસાયમાં શુંથાઈ રહેવું પડે છે. તેથી જેમ તેમ કરીને ચલાવે છે. કાંઈ ખામી કે ભૂલ થાય તો પણ સમાજ તેને કંઈ કહી શકતી નથી. ઉદું કહેવું પડે છે કે અમુક ભાઈ સાડું કામ કરે છે. ભતિયોગ આપીને તપાસ રાખે છે અને વિઝિટ બુકમાં તેના વખાણ કરવા પડે છે, છેવટે એવા પણ ઉદ્ગારો નીકળે છે કે-નહીં કરતાં સાડું છે. આ બધી બાબત તમને નવાઈ જેવી લાગશે, પણ જૈન સંસ્થાઓનાં સૂક્ષ્મ અવલોકનથી ઘણી વખત આ પ્રમાણે જણાઈ આવે છે. ગૃહસ્થોનું કે એવા સમન્વિત શ્રાવક વર્ગનું કામ જો કે સંસ્થામાં નથી એમ નથી, પણ તેમાં તેમને યોગ્ય જે કામ હોય તેજ કરવું જોઈએ. બોડીયા અક્ષર લખી બાણનાર શ્રીમંત ગૃહસ્થ કેળવણીને લગતી સંસ્થાના સેક્રેટરી થાય, પણ તે શિક્ષણ શાસ્ત્રના સંબંધમાં શું સમજે? ઑનરરી કામ કરવું એ ખરાબ નહિ કહેવાય. પણ તે કામની યોજના અયોગ્ય છે. આ બધું પ્રાસંગિક જણાવ્યું છે, પણ ટુંકામાં અર્થની પુષ્કળ જરૂર છે. કોઈ પણ કામમાં યોગ્ય શક્તિ સંપન્ન અને અંગોના દરેક ખાતાની બીજીવટ બાણનાર ચારે તરફ દૃષ્ટિ રાખી કામ કરનાર, દરેક બીલવણીમાં પોતાનું મગજ ભલે પછી થોડે ઘણે અંશે પણ સરલતાથી પરાવી શકે એવા નિસ્વાર્થી પુરૂષ પ્રથમ નંબરે યોગ્ય કહેવાય. બીજે નંબરે જીવન અર્પણ કરી પોતાની જરૂરીયાત પુરતુંજ અર્થ લેનાર ઉપરના ગુણવાળો ગૃહસ્થ અને ત્રીજે નંબરે ઉપરની શક્તિવાળો પુરતા પૈસા લઈને પણ કામ કરનાર જો શક્તિ સંપન્ન પુરૂષ ગમે તેટલા પગારે મળે તો તેને માટે જરા પણ પાછીપાની ન કરવી જોઈએ એ સંસ્થાની મુખ્ય ફરજ છે. તદ્દન મક્કત કે ઘરના પૈસા આપી

ને પણ બીલકુલ શકિત અને બુદ્ધિ વિનાના પુરુષદ્વારા કામ લેવું એ મહા મૂર્ખતા છે, તેમજ સંસ્થાને અંગે દરેક માણસનું આ આપણે સમજવું. આ બાબત ઉપર આપણા દેશમાં ને આપણી સમાજમાં ઓછું લક્ષ અપાય છે. આવી રીતે અનેક રીતે ખર્ચના આવશ્યકતા છે. આમ જ્યારે સારા ખર્ચની આવશ્યકતા છે, તો તે એક માણસ પુરું કરી શકે એ ઓછું સંભવિત છે; માટે તેમાં બીજા ભાગ લઈ શકે તેવા ખાસ અવકાશ હોવો જોઈએ અને લોકોને તેમાં પૈસા આપવાનું મન થાય તેવા તેમ પ્રયત્નો કે યોજનાઓ સંસ્થા તરફથી હોવીજ જોઈએ. અને તે ખાતાને આગળ ચલાવવા દિક્ષા લીધા પછી ને શાંતિ સ્વીકાર્યા પહેલાં સમાજમાં વ્યવસ્થા કે સુધારો કરવા ઇચ્છનાર યોગ્ય મુનિ, કે સચાલક સમર્થ વ્યાપક બુદ્ધિને જરૂરથી પ્રયત્નો યોજી શકે, તોજ તે કામનો નિભાવ થાય. કામનો નિભાવ થાય કે ન થાય પણ શરૂ કરીને, જેવા વિચારના આપણે ઘણા જોઈએ છીએ. વળી જે કામ કરવું હોય તેમાં જોઈતા સાધનો એ પહેલેથીજ વ્યવસ્થાપર હોય તો કામ સારી રીતે થઈ શકે અને તેમાં કોઈ બાત ની અડચણ આવે નહિ. એ ઉપરના તમામ ખર્ચ માટે ઓછા ધણીની રકમ પૂરતી હોય અને તેના અને તેના વ્યાજમાંથી કામ ચાલી શકે તેમ હોય તો વ્યાજમાંથી કામ કરવું અને સ્વાધી મિલકતની પણ એજ બાબત છે. એવુંજ કોઈ મહાન કામ હોય અને બીજાના પૈસા આગળ ચલાવવા માટે એકલા કરી શકવાની નહિમત હોય તો અખબરમાંજ ખર્ચવા. જેના જેવો સારો અને કામને આગાદ કરનાર બીજો કોઈ રસ્તો નથી. પણ આ સવાલોના ચોક્કસ જવાબો તો ત્યારે આપી શકાય કે તમે કેટલું કરી શકો તેમ છે ? તે જાણ્યા પછી સાત ક્ષેત્રમાં પેટા ભાગ તરીકે બતાવવામાં આવતાં દરેક ખાતાઓનો સમાવેશ થઈ શકે છે. સાત ક્ષેત્રોની સંજ્ઞા પણ શાસ્ત્રકારોએ રાખી છે. તેનો ઉદ્દેશ પણ સમજશે કે શાસન અને સમાજ વ્યવસ્થાપર ચાલે તેવા ખાતાઓના મૂળવર્ગ આ સાત ક્ષેત્ર છે. તેમાં બીજા અનેક કામનો સમાવેશ થાય છે અને તેમાં સમાવેશ પામતાં કોઈ પણ કામ કરવા તે શાસ્ત્રસમ્મત છે એમ સમજવામાં કોઈ પણ બાતની અડચણ નથી, સાત કહ્યા એટલે સાતજ છે એમ ન હોય પણ પેટા ભાગ ઘણા થઈ શકે એવા બીજા અનેક દાખલાઓ શાસ્ત્રમાં છે. જે સમયે જેની જરૂર હોય તે કામ મુખ્ય પણે કરવું અને બીજા ગૌણ રાખવા. એ બાબત જીવેશ્વરના સિદ્ધાંતને અનુસરતી છે, તેમાં કોઈ ના કહી શકે તેમ છેજ નહિ. ખરી વાત તો એ છે કે તમારે પૈસા ખર્ચવા છે માટે કામ કરવું એમ તો હોવુંજ જોઈએ. પણ કયા કામની વર્તમાન શાસનને ખાસ જરૂર છે અને કરવા જેવું કયું છે, માટે ખાસ શાસન પ્રેમ તરીકે અને તેના હિત ખાતર પૈસા ખર્ચો એવુંજ હોવું જોઈએ. અને તેથીજ શાસનને લાભ છે; પણ આ વાત થોડા સહુદયોજ સમજે છે. એટલી સમજણ શક્તિની હજી આપણને

આપણે કઈ પદ્ધતિથી કામો કરવા જોઈએ?

- ૪૫

જરૂર છે. હાલ જે ભતની કાર્ય પદ્ધતિ ચાલે છે. એકતો હિંદુસ્થાનની પ્રાચીન કાર્ય પદ્ધતિ અને બીજી યુરોપીયનોની આધુનિક કાર્ય પદ્ધતિ. અનેતો ઉદ્દેશ એક હોય છતાં પણ તેની રીતભાત જુદી જુદી હોય છે, તે બેમાંથી તમને કઈ પસંદ છે? આમાં વધારે સારી કઈ ગણે છે? તેનો જવાબ મળ્યા પછી તેને અનુસરી પણ પસંદ કરેલ કામની સ્કીમ તૈયાર થઈ શકે. જુદી રીતે થાય છે તેમ તેના ફળમાં પણ ભેદ છે. જૈન કોમને પોતાના અર્થથી અને પોતાની દેખરેખ નીચે કરવાના કાર્યોનો સુખ્ય વિભાગ પડવા જતાં તેના જે વિભાગ થઈ શકે છે.

૧ પારલૌકિક ફળ આપનાર અને ઈહ લૌકિક ફળ પણ આપનાર (તે પણ જૈન દ્રષ્ટિએ પરંપરાએ પારલૌકિક ફળ આપનાર છે.)

૨ ઈહ લૌકિકના સુખ્ય ત્રણ પ્રકાર છે. સ્વરક્ષણ આંતર વ્યવસ્થા અને ગાદા પ્રવૃત્તિ અને તે પ્રત્યેકના અખળે લેઈ થઈ શકે છે. એક તત્કાળ અને બીજા ઉત્તરોત્તર લાંબે કાળે ફળે તે દરેકના યથાયોગ્ય અખળે પ્રકાર થઈ શકે છે. પ્રાચીન પદ્ધતિથી કરવાના અને નવીન પદ્ધતિથી કરવાના, સમાજના માણસોની રૂચિ ભીન્ન ભીન્ન પ્રકારની હોય તેથી આ બે લેઈ પડી શકે તેમ છે.

૩ પારલૌકિક ફળના કાર્યો ઘણે ભાગે જાતેજ કરવાના હોય છે. અને તે પૂજા ભક્તિ, યાત્રા, ઉપધાન, સામાયક, પ્રતિકમણ, તપશ્ચર્યા વિગેરે વિગેરે જેના ફળોનો સંબંધ જૈન શાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ ઘણે ભાગે પરલૌક સાથે છે.

૪ ઈહલૌકિકમાં નીચેની બાબતોનો સમાવેશ થાય છે.

૧ પ્રાચીનતાના સંરક્ષણ ૨ સમાજની ચાલુ સગવડ ૩ ભાવિ તૈયારી

૫ પ્રાચીનતાનાં સંરક્ષણમાં જૈન પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશ, શોધ, સંરક્ષણ, તેની વ્યવસ્થા, જ્ઞાન ભંડારો, મંદીરા, ઉપાશ્રયો વિગેરે જૈન સ્થાપત્ર મિલકત સંરક્ષણ વિગેરે શોધખોળ, શીલાલેખ, તામ્રપત્રો, હાનપત્રો, પ્રાચીન હસ્ત લિખિત લેખો પુસ્તકો વિગેરેની શોધ અને તે ખાતું અવશ્ય જૈન ઇતિહાસમાં મહત્ત્વનાર થઈ શકે. પ્રાચીન શાસ્ત્રોના અભ્યાસી તૈયાર કરવા વિગેરે અનેક કામોનો સમાવેશ થાય છે. તીર્થરક્ષા, તેમાં સગવડો, અગવડો દૂર કરવી અને પદ્ધતિ પર (જોજો ન પડે અને અરામર તેવી રીતે ચાલે) સુકવા.

૬ ચાલુ સગવડમાં—૧ કેળવણી, ૨ જૈન આચાર વિચાર પ્રચાર, ૩ જૈનોને યોગ્ય ધર્મે લગાડવા, ૪ પાંચરાપોળ (જીવદયા), ૫ જૈન પ્રજાના ઇંડિયન તરીકેના હકોનું સંરક્ષણ, ૬ જૈનેતર સાથે જૈન દૃષ્ટિએ યોગ્યખવે જોઈતો સંબંધ ૭ કુરીવાજ વિગેરે જેમ અને તેમ યોગ્ય થાય અને પ્રાચીન રીતજોના આશયનું સત્ય જ્ઞાન મળે. નવી સારી રીતભાત દાખલ થાય તેવા ઉપાયોની યોજના.

૭ કેળવણીમાં ઘણી બાબતોનો સમાવેશ થાય છે. ૧ જૈનશાળાઓ, ૨ સ્થાનિક સભાઓ, ૩ જૈન વિદ્વાનો દ્વારા લેવાનો લાભ. ૪ જૈન મુનિ વિગેરેને આપવાના ખાસ ઉંચા પ્રકારના સાધનોની યોજના, ૫ ઝાંઝીંગો, ૬ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસીઓ ભૂગોળ, ખગોળ, સાયન્સ પ્રાણી શાસ્ત્ર, વ્યાપારી કેળવણી સંસ્કૃત પ્રાકૃત અભ્યાસ કરનાર વિગેરે. ભિન્ન ભિન્ન શાસ્ત્રનો અભ્યાસ જૈન કૌલેશ્યન વિદ્યાર્થીઓને મદદ, ૭ જૈન તત્ત્વનો શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિથી ઉઠો અભ્યાસ કરી શકાય તેવું સાધન, ૮ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના બીજા દર્શનો સાથે તુલનાત્મક ગ્રંથો લખવાની જરૂર. ટેકસ્ટ બુકો, કન્યાશાળાઓ, વિધવાશ્રમો, સ્ત્રી કેળવણીને અંગે સાર્વજનિક પ્રમાણે વર્તવું તેમાં જૈન દૃષ્ટિથી કરવો જોઈતો ઉમેરો. પ્રાકૃત ભાષા પ્રચાર, એકજ ખાતા તરફથી જૈન કેળવણીના સવાલો ચર્ચાય તેવી સગવડ, સાધ્વીઓ માટે ઉચ્ચ કોટિના અભ્યાસની ખાસ સગવડ. ઉંચા કુટુંબની વિધવા સારી રીતે રહી શકે અને સારી રીતે જ્ઞાન સંપાદન કરી શકે તેવી સંપૂર્ણ સામગ્રી વાળી સંસ્થા. જૈન પ્રામાણિક ઉપદેશકો, કુલ જૈન પુસ્તકો એક સ્થળેથી મળી શકે તેવી મોટામાં મોટી લાઇબ્રેરીઓ. જૈન સમાજમાં યોગ્ય રીતે કેળવણીથી કામ કરી શકે તેવો વર્ગ ઉત્પન્ન કરવો તેમની આજીવિકાનું જીવન સુધીનું સાધન, સારામાં સારા જૈન ગૃહસ્થો, જૈન મુનિઓ, જૈન વિદ્વાનો, જૈન ગ્રેજ્યુએટો વિગેરે ઉત્તમ પુરૂષો એકત્ર રહી શાંતિથી વખત ગાળી શકે તથા જૈન શાસનની સેવા અંતઃકરણથી કરી શકે તેવાઓ માટે એકત્ર મળવાનું સામગ્રી સહિત સાધન, સ્થાનિક સંસ્થાઓની દેખરેખ રાખનાર જરૂરીઆતો પુરી પાડનાર સંસ્થા. જૈન સિવાય બીજાઓને જૈન બનાવવાના કેળવણીના પરોપકાર તળે દબાવવાના સાધનોની યોજના કરી સારા જૈન બનાવવા. દૂર દેશમાં મુનિ મહારાજાઓ (પોતાના ચારિત્રને બાધ ન આવે તેવે સ્થળે) ઉપદેશ આપવા જઈ શકે ત્યાં પોતાનું નિર્મળ ચારિત્ર પાળી શકે તેવા સગવડતા ભર્યા સાધનો પૂરા પાડનારી સંસ્થા. જૈનગૃહ વ્યવસ્થા, કુટુંબ વ્યવસ્થામાં સુધારા, જૈન આચાર વિચારની હૃદયમાં દૃઢ છાપ પડાવવી. જૈન ક્રિયાઓ જૈન શાસ્ત્રીય બંધારણો ને જૈન સંઘ સારી રીતે પાળતા થાય તેમાં નવો નવો સુધારો વધારો શાસ્ત્રદૃષ્ટિથી થતોજ રહે તેવું કરનાર એક સંસ્થા. કે-જે ઉપદેશકો, નાની નાની બુકો કે ભાષણો દ્વારા જૈન જૈનેતરમાં પ્રચાર કરાવી શકે. જેમકે હાલ જેમ જમાનો આગળ વધતો જાય છે, તેમ તેમ દરેક ગામમાં જોઈશું તેા ઉકાળેલ પાણી પીનારા બહુજ થોડા મળશે. ઘરડાઓ (ડોશીઓ-કેટલીક વિધવાઓ) પીનારા મળશે. સાધુ સાધ્વીને કેટલી અઠગણ પડે છે ? એ સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી તપાસવું જોઈએ. નવીન યુવક સ્ત્રી પુરૂષો આ બાબતથી તદ્દન અજ્ઞાત જ રહે છે. જો કે સ્કુલમાં કેળવણી મળે છે, પણ તે અમુક અમુક વિદ્યાના પુસ્કોની; પણ તેમના ઘરની જે જે રીતો શ્રાવક તરીકેની હોય છે,

આપણે કઈ પદ્ધતિથી કામો કરવા જોઈએ?

૪૭

તે ઘસાતી જાય છે. પણ તે વર્ગમાં વાંચન રૂચિ બાપણુ સાંભળવું વિગેરે હોય છે. તો હાલની શોધ પ્રમાણે શાસ્ત્રના પુરાવા પ્રમાણે નવીન ઢબથી સમજાવવામાં આવે તેમાં શારીરિક લાભ પણ ખતાવવામાં આવે તો અવશ્ય તેઓમાં પણ કેટલીક જૈન ક્રિયા સ્વતઃ પ્રચાર પામે. જૈન ક્રિયાનું મહત્વ સમજાવવાની નવીન ઢબથી અને શાસ્ત્રીય ઢબથી પ્રયત્ન થાય તો તેવા આચારો પુનઃ પ્રવેશ પામે. જો કે આ સંબંધમાં સાધુ મહારાજો ઘણું કરે છે અને કરી શકે તેમ છે, પણ ભુલવું ન જોઈએ કે સાધુ મહારાજોનો માર્ગ મુખ્યતાયે નિવૃત્તિપ્રધાન છે, હાલના વખતમાં જોકે કલેશ અને કુસંપ વિગેરેથી પ્રવૃત્તિપ્રધાન ચાલે છે, પણ તેમાં તેમની પૂર્ણ પ્રતિષ્ઠા નથી, માટે આ કામ સમજી શ્રાવક વર્ગનું છે પણ એવા શ્રાવક નથી કે જેઓ વેપાર ધંધો છોડી આ કામ કરે પણ સંસ્થા દ્વારા સંસ્થામાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણે કેળવીને તૈયાર કરેલા જૈન કાર્ય કરનારાઓ દ્વારા, તે વિષયની શોધખોળ તપાસ કરી માહિતી મેળવે અને તેને શાસ્ત્રીય હોય તો શાસ્ત્રી ઠરાવી ચાલુ સંજોગોના આપ ચડાવી પ્રજામાં જેમ પ્રવેશ પામે તેવી રીતે સરળ રૂપમાં ગોઠવી આપે. વિગેરે અનેક કામો કરવાના છે. જૈન શાસન એક મત કે પંથ નથી કે તેમાં એકજ કામ કરવાનું હોય, પણ તે એક દર્શન સર્વ દર્શન શિરોમણિ છે. કે જે આખી દુનીયાનો ધર્મ ધવાની લાયકાત ધરાવે છે તેવા તેના આચાર વિચારો અને પ્રીન્સીપલો છે. અને પ્રાચીન કાળમાં ઘણે ભાગે તેમ હતું તેથી તેને અંગે અનેક દિશાઓમાં અનેક કર્તવ્યો કરવાના છે. યદ્યપિ હાલ તેણે ઘણું જ નાનું (સંકુચિત) રૂપ પકડ્યું છે. માટે શાસનરાણીઓએ એવા કામોની શરૂઆતો કરવી જોઈએ. કે જે દરેક કામ બવિધ્યમાં જૈન ધર્મની મહાન ભાવનાઓના પ્રકાશ રૂપ ઉદ્દેશની રેખાઓ સારી રીતે સિદ્ધ કરે એવા સાધનો ઉત્પન્ન થતાં જ જાય અને કામ વધતું જ જાય. પછી તે કામ ગમે તેવું હોય, પણ તે સત્ય અને પરિણામે લાભકારી જ છે. સાધુ સાધ્વી વર્ગને પુસ્તકોનો સંગ્રહ રાખવો પડે છે, પુસ્તકો મંગાવવા માટે મહેનત પડે છે, તેને બુદ્ધો બુદ્ધો ઉપદેશ આપવો પડે છે અને કેટલાકને તો પુસ્તકો મંગાવવા અમુક ઠેકાણે રકમો રાખવી પણ પડે છે. કારણ કે જ્યારે પુસ્તક જોઈએ ત્યારે પૈસા આપનાર મળી શકે કે કેમ એ સંશયથી આમ કરવું પડે છે. પુસ્તકો માટે કળાટ મેળવવા, કળાટ મુકવા, મકાન મેળવવા અને પુસ્તકો મોકલનાર ભક્ત મેળવવા ખાસ મહેનત અને વખતનો ભોગ આપવો પડે છે. સંઘ તરફથી એક સાફ સાધન નહિ તેથી જ એમ બને છે, નહિતર મોટા મોટા શહેરોમાં સારી સ્થિતિવાળી લાઇબ્રેરીઓ હોય, ને બીજા નાના ગામડાના વિહારપ્રસંગે અમુક સંસ્થા તરફથી જોઈતા પુસ્તકો મળી જતાં હોય તો દરેકને અંગત પાર્સલ ખર્ચો પણ બચે અને ઘણી માથાકુટ બચવા સાથે ઘણી સારામાં સારી સગવડ થાય. તેવી જ રીતે

સામાન્ય સાધુ સાધ્વીને કપડાં વિગેરે ઉપકરણની અને અભ્યાસ કરાવનાર પંડિત અને તેના પમારની મોટી મુશ્કેલી છે. તેમનામાં સંઘાડા અને ગન્ધોના પ્રતિબંધોથી તેઓની સંકુચિત ભાવનાથી એક બીજાની સામગ્રીનો લાભ આપવા જેટલી ઉદારતા નથી હોતી. આવી અનેક અડચણો છે. આપણા લોકો ધંધામાં જેટલા મથગુલ બની ગયા છે કે તેનું પરિણામ શું આવશે તે તેઓ સમજી શકતા નથી. તેઓ શરીરની ઘણી પાચમાલી કરે છે, કુટુંબની દેખરેખ કે સારી સંભાળ લઈ શકતા નથી ને ધંધો ક્યેજી જાય છે. હું તેમ કરવામાં અનેક હાનિઓ જોઉં છું. પછી પિતાની સાથે સંબંધ નહિ રાખતા કે પિતાની યોગ્ય દેખરેખ કદી નહિ પામેલા ને નખળા શરીરથી જન્મેલા માયકાંગલા છોકરાઓ ઉદ્ધત અને મામાપથી વિરુદ્ધ વર્તનવાળા થાય તેમાં શી નવાઈ? આમાનું ઘણું ખર્ચ પાસંગિક જાણવા ખાતર લખ્યું છે. કેળવણી, જૈન આચાર-વિચારનો પ્રકાશ વિગેરે સમાજમાં કેમ વધારે પડે, સમાજમાં રહેલ કોઈપણ વ્યક્તિ પછી તે ત્યાગી હો કે જુદાસ્થી હોય તેપોતાના ધર્મોનું યથાર્થ પાલન કેમ વધારે પ્રમાણમાં કરી શકે, જૈનધર્મ સર્વમાન્ય દર્શન કેમ થઈ પડે તેવા અનેક પ્રસંગો જૈન સમાજને જોવા હોય, જૈન દર્શન ટકાવી રાખવું હોય, તેની ઘટતી સંખ્યા અટકાવવી હોય, ધર્મીઓની વૃદ્ધિ કરવી હોય વિગેરે વિગેરે જોવાની મુશ્કેલીવાળા માટેજ આટલું લખવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે. આટલું જણાવી હાલ વિરમું છું.

એક જૈન

દિવ્ય ભાવનાબળ

જન્મ પછી પ્રત્યેક વ્યક્તિને એક એવી આંતર પ્રેરણાનું બળ પ્રશ્ન કરે છે કે ‘માનવ વ્યક્તિ ! આ જગતમાં તારો જન્મ શાને માટે છે ?’ આનો ઉત્તર તે વ્યક્તિના આખા જીવન પર્યંતના કાર્યાકાર્યના નિર્ણય ઉપર અવલંબે છે. જન્મતાં વેત માતા પિતા આદિ સ્વજનવર્ગ હર્ષ પામે છે, પરંતુ એક નીતિકારે કહ્યું છે કે, ‘હો બાળક ! તારા જન્મ વખતે તું રૂએ અને લોકો હસે, અને મૃત્યુ વખતે તું હસે અને લોકો રૂવે. આવી પરિસ્થિતિ જીવન પર્યંત તૈયાર કરજે’ આ શબ્દોનું સ્પર્શ જો મનુષ્ય પોતાના હૃદયમાં પ્રકટાવે અને કાર્યાકાર્યનો નિર્ણય મનની વિશુદ્ધિદ્વારા કરતો રહે તો એ નીતિકારના અણ્ણમુલ વચન સત્ય કરી બતાવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયા વગર રહે નહિ.

જીવનમાં સારા સંસ્કારો ઉપચિત કર્યા પછી જૂતમાત્રમાં આત્મવત લુપ્ધ થાય, તેઓનું સુખદુઃખ એ માફ સુખ દુઃખ છે એવી વિશ્વવ્યાપી વિજ્ઞાન-

દિવ્ય ભાવનાબળ.

૪૯

ભાવના હૃદયમાન થાય ત્યારે મનુષ્યમાં અપૂર્વ દિવ્યતા પ્રકટ થાય છે; જે દિવ્યતા વડે બીજા અનેક આત્માઓને અંધકારના માર્ગમાંથી પ્રકાશના માર્ગમાં તે મનુષ્ય સુકી શકે છે. હૃદયનું સાંકડાપણું અને મિથ્યાભિમાન આદિ મનુષ્યના દુર્ગુણોને આ સંસારના અગ્નિથી ભસ્મીભૂત કરવા અને એજ તાપની ધગધગતી ભઠ્ઠીમાં આત્માના તુચ્છ અહંત્વને મૈત્રીભાવનાની દિવ્યતામાં ઓગાળી નાંખવું, એ આ જન્મના મનુષ્ય જીવન તરીકેની વાસ્તવિક સાર્થકતા છે. જે વડે દેહતત્વનો વિલય થાય તેના ધર્મોને પોતાના ધર્મો ન લેખતાં પુદ્ગળના ધર્મો તરીકે લેખાય એવી આચરણ તે ભાવના બળનું ફળિત પરિણામ છે.

અન્યના હિત અર્થે આપણા નાના મોટા સ્વાર્થોની અવગણના કરવી, તેમના સુખ અને તૃપ્તિમાં આપણું સુખ અને તૃપ્તિ ઉપજાવી લેવી, વિશ્વના જીવો સાથે આપણી એકાકારતા થવા સુધીની બુદ્ધિ અનુભવવી, એ જૈન દર્શન અનુસાર ભાવનાબળનો રાજમાર્ગ છે. વિશ્વસેવાની વેદિમાં પોતાના સુખ અને સાધનોની આહુતિ આપનાર વીરપરમાત્માનું જીવન આપણને પરાક્ષ રીતે અપૂર્વ આત્મબળ પ્રેરી રહ્યું છે.

નાની નાની સગવડોનો લોગ આપતાં ક્રમે ક્રમે અંતરાત્મપણું પ્રકટે છે અને મૈત્રીભાવના વૃદ્ધિ (Progress) પામે છે. ‘મારા’ પણું અને ‘હું’ પણું ભુલાવવા માટેજ શાસ્ત્રકારોની પ્રવૃત્તિ હમેશાં સૂચના આપતી રહી છે. પ્રત્યેક વ્યક્તિ જ્યારે પોતાનું સુખ સાચવવા તૈયાર હોય છે ત્યારે તે એક નાના દૃષ્ટિબિંદુ (Point of view) માં સંકોચાઈ જાય છે. અને તેની મર્યાદા બહુ ટુંકી હદમાં આવી જાય છે; પરંતુ જ્યારે વિશ્વનાં સુખ લક્ષી દૃષ્ટિ કરે છે અને તેમનું સુખ સાચવવા પ્રયત્નશીલ બને છે ત્યારે તે તેની ભાવનાના પ્રમાણમાં વિકસિત થાય છે. કે મતલબ જે પ્રમાણમાં મનુષ્ય સુખનો લોગ આપી શકે તે પ્રમાણમાં તેની મહત્વતા છે.

‘ભાવના મવનાશિની’ એ શબ્દો આવી ઉચ્ચ ભાવના માટે યોજાયેલા છે. જ્ઞાન, શીલ, તપ અને ભાવનારૂપ ધર્મના સુખ્ય અંગોમાં ભાવનાની સુખ્યતા હમેશાં ગવાઈ રહી છે. તેમજ ‘યાદશી ભાવના યસ્ય સિદ્ધિર્ભવતિ તાદશી’ એ મહાન વાક્યનો, વિજયધોષ ઉચ્ચ સ્વરે પ્રત્યેક દર્શનકાર કરી રહેલાં છે. જેમ ઉચ્ચ આચાર ઉચ્ચ ભાવનાને પ્રકટાવે છે તેમ ઉચ્ચ ભાવના ઉચ્ચ આચારને ટકાવી રાખે છે. પરસ્પરનો સંબંધ અવિચ્છિન્ન છે, હું કુદરતનું એક હથીયાર છું, કાર્યસંકલનાઓ મારા મારફત ફલવતી થાય છે—એવી ભાવના આત્મબળની પોષક છે અને એ

ભાવના પ્રકાશિત કરવા માટે જ અથવા બીજા શબ્દોમાં ‘અંતરાત્મપણું’ પ્રકટ કરવા માટે જ સત્સંગ અને સદ્ગુરૂના ઉપદેશો છે.

આત્માનું સાચું સ્વાતંત્ર્ય સ્વચ્છંદ પ્રવૃત્તિમાં નથી. એમર્સન વિગેરે પાશ્ચાત્ય તત્ત્વજ્ઞો કહે છે કે-‘અંતઃકરણ જે પ્રમાણે વર્તવાનું કહે તે પ્રમાણે દરેક મનુષ્યે વર્તવું’ પરંતુ જૈન દૃષ્ટિએ આ એક અપેક્ષાએ સત્ય છે, કેમકે અંતઃકરણ પ્રમાણે વર્તવા જતાં તે અંતઃકરણનું વિચારસામર્થ્ય જ્યાંસુધી બળવત્તર અને હમેશાં શુભ પરિણામ ઉત્પન્ન કરવા લાયક થયું હોતું નથી ત્યાંસુધીમાં અમુક ભૂમિકા પ્રાપ્ત કર્યા વગરના અંતઃકરણના અવાજ અનુસાર ચાલવું તે સાહસ છે. માટેજ શ્રદ્ધા, શાસ્ત્રમર્યાદા અને સત્સંગ તેમજ જીવનકાળના આબુખાબુના પ્રસંગો તરફ દૃષ્ટિપાત કરવાની જરૂર હોય છે અને એ પ્રસંગો ઉપરથી થયેલી કાર્યાકાર્યની પદ્ધતિનો અંતઃકરણ નિર્ણય કરે અને તદનુસાર વર્તવું એ પ્રત્યેક મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે.

અમે તેવા હર્ષ, શોક, સુખ દુઃખ અને આવા અસારતાના પ્રસંગોમાં પોતાને નિર્બંધતા ન સ્પર્શ થવા દેવામાં ખરેખર આત્મબળ પ્રકટ કરવાની શરૂઆત થાય છે. ‘હું’ મારા સ્વરૂપનો માલીક છું, કર્મજન્ય નિમિત્તોને વશ થઈ તેની પ્રકૃતિ અનુસાર મારે તેના પ્રવાહમાં તણાવું કે નહિ તે મારી ઇચ્છાનો વિષય છે-એમ હઠતાથી વિચારવામાં જ આત્માનું સાચું સ્વાતંત્ર્ય છે.

ભાવનાબળનું મૂળ તત્ત્વ શ્રદ્ધા છે. આ શ્રદ્ધા જ્ઞાનપૂર્વક હોવી એ અનેક જન્મેના સર્વજ્ઞ શાસનસેવાના પરિણામે પ્રકટ થાય છે. સર્વજ્ઞ શાસનનું ખરું રહસ્ય સમજનાર આત્મા કર્મના પ્રકારોને સારી રીતે તેના મર્મસ્પર્શી પ્રહારોના પરિણામ પૂર્વક જાણે છે. કર્મની બાહ્ય સામગ્રીથી નિર્બંધ આત્માઓ જહ્વી રંગાઈ બંધ છે; પરંતુ વીર્યવાન અને સુકૃતિપદની તીવ્ર જિજ્ઞાસાવાળા મનુષ્યોને સુખ દુઃખાદિ બાહ્ય સામગ્રીનું સાધન ખાસ કરીને અસર કરી શકતું નથી. વેદનીય કર્મના ઉદ્ધયકાળે ઉન્નત આત્માઓ ક્ષુદ્ર દુઃખ સુખના અનુભવો માટે બેઠરકાર રહે છે, જ્યારે નિર્બંધ આત્માઓ અદ્ય સુખ દુઃખને પણ તીવ્રપણે વેદે છે. ભાવનાના પ્રદેશમાં સંસ્કારો અનુસાર આ રીતે બંનેનું તારતમ્ય હોય છે.

બળવાન આત્માઓ આ ભાવનાબળ હમેશાં દૃષ્ટિ સમક્ષ રાખતા હોવાથી કલેશમય વાતાવરણ કદી પણ તેને અસર કરી શકતું નથી; પરંતુ જ્યારે આ ભાવનાની ભવ્યતા ભૂલી જવામાં આવે છે, ત્યારે નજીવા કલેશોમાં શક્તિનો વ્યય કરવામાં આવે છે અને પોતાના તેમજ પરના આત્મામાં જે ઉન્નત ભાવના પ્રકટ થવી જોઈએ તે નહિ થતાં પરસ્પર કલેશનું નિમિત્ત કારણ બને છે, કેમકે ‘અહં મમ’ નો મંત્ર ત્યાં ભૂલી જવામાં આવતો નથી.

રહેવાનાં મકાનોની તંગી.

૫૧

જૈન ઈશ્વરનું સમગ્ર રહસ્ય પ્રાણીસેવા-મૈત્રીભાવના અર્થે જે આત્માઓનું સતત પ્રયાણ હોય છે-તેમને માટે પ્રાપ્ત થયેલું હોય છે. તેઓ પોતાની આસપાસ એવું સુંદર વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરે છે કે જેથી આખું વિશ્વ તેની સ્તુતિ કરવા લાગી પડે છે. મૈત્રીભાવનાના પ્રયોગ (action) માંજ ઉગ્ર ચમત્કાર છે. વિશ્વકલ્યાણની પ્રબળ ભાવના અને એ અર્થેજ જેમનું જીવન ગતિમાન થઈ રહ્યું છે તેઓ મનુષ્ય જીવનમાં મહાન્ વ્યક્તિ તરીકે પૂજાય છે.

ફત્તેહચંદ ઝવેરભાઈ.

રહેવાનાં મકાનોની તંગી.

(લે. રા. રા. નરૈતમદાસ બી. શાહ-મુંબઈ)

મુંબઈમાં મકાનોની અત્યંત તંગી છે અને જરૂરી વસ્તુઓ તથા મજૂરીના ભાવોમાં હદ ઉપરાંત વધારો થવાથી જરૂર પુરતાં મકાનો પુરા પાડી શકાતા નથી તે ભાગ્યેજ જણાવવાની જરૂર છે. મુંબઈમાં રહેવાનાં મકાનોની પુરેપુરી જરૂર છે એમ દીર્ઘ સમયથી જણાયું છે, પરંતુ મસૈમ તેમજ તવંગર સૌને સહન કરવું પડે છે. જો કે આપણામાંના ઘણા ખરા લોકોને આથી સહન કરવું પડે છે, તો પણ કેટલોક વર્ગ એવો છે કે જેઓ આ સંબંધમાં સૌથી વધારે મુશ્કેલીભરી સ્થિતિ હોય છે. મીલના કામદારોને તથા બીજા મજૂરોને આવી દુઃખદ સ્થિતિમાંથી મુક્ત કરવા માટે સરકાર તરફથી ઘણુંજ કરવામાં આવે છે. આ સ્થળે મારે કહેવું જોઈએ કે મધ્યમ વર્ગના તેમજ તદ્દન ગરીબ જૈનો પણ એવીજ દુઃખદ હાલતમાં છે, તેઓના સંજોગો, સામાજિક રીતરીવાજો, ધાર્મિક નિયમો, તેઓની રહેણી કરણી વિગેરે મીલના કામદારો તથા બીજા ગરીબ લોકોથી એટલે બધે દરજ્જે જુદાજ છે કે અભણ પાઠશાળામાં વસવું તે તેઓને માટે અશક્ય છે. ગરીબ લોકોની સ્ત્રીઓ પણ મજૂરી કરીને પુરૂષ વર્ગની કમાણીમાં ઉમેરો કરે છે, પરંતુ મધ્યમ અને ઉચ્ચ વર્ગના કુટુંબોમાં આ પ્રકારના સહકારના દ્રષ્ટાંતો જવલ્લેજ જોવામાં આવે છે. તેવા કુટુંબો અવિભક્ત હોય છે, જ્યાં એક અથવા બે માણસો રહે છે અને બીજા તેના ઉપર આધાર રાખે છે. આ વર્ગના લોકો ઉપર આસ કરીને મહાન જગદ્ગ્યાપી સુદ્ધ પાણીની સ્થિતિથી ભારે અસર થઈ છે. તેઓના ઉપર ખર્ચનો બોજો અત્યંત વધી ગયેલ છે અને હમણાં તો લગભગ અસહ્ય થઈ પડેલ છે. ગરીબ લોકો ખરેખરી સહાનુભૂતિને પાત્ર છે એમાં લેશ પણ સંદેહ નથી, પરંતુ તે સાથે સરખાવતાં મધ્યમ વર્ગના લોકોની રહેવાની સગવડ તે કરતાં પણ વધારે ખરાબ છે, એમ હું માનું છું.

તેઓની હુઃખદાયક સ્થિતિ ઉપર ખાસ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે અને હું આશા રાખું કે આપણી કોમના ધનવાનો આ વર્ગના લોકોને મદદ આપવા પોતાનો ઉદાર હાથ જરૂર લખાવશે.

જેમ અને તેમ સસ્તાં ભાડાંની હવાપ્રકાશવાળી ચાલીઓની ખાસ આવશ્યકતા છે. અને મને આશા છે કે કોમના શ્રીમાનો પોતાના ગરીબ ધર્મખંધુઓ તરફ સહાનુભૂતિ દર્શાવશે અને તેમને માટે સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ તૈયાર કરવા માટે પોતાથી ખનતું કરશે. સંભવ છે કે તેની અંદર રોકાયેલ રકમનો ભાડાના રૂપમાં યોગ્ય બદલો નહિ મળે, છતાં ગરીબ અને મધ્યમવર્ગના પોતાના ધર્મખંધુઓ ને મદદ કરવી તે સર્વથા ઉચિત છે અને સ્વધર્મીઓ તરીકે તેઓની કામના શ્રીમાનોની સહાનુભૂતિ ઉપર તેઓનો કેટલોક હક્ક છે. ગયે વર્ષે અહિં આ સ્થપાયેલી જૈન સેનિટરી એસોસીએશન નામની સંસ્થાએ દાદરમાં ૪૦ ચોરડીનું ત્રણ મજલાનું એક મકાન ભાડે રાખેલ છે. તેની સઘળી ચોરડીયો રોકાઈ ગયેલ છે અને વધારે ચોરડીયો માટે સંખ્યાબંધ અરજીઓ આવેલી છે; પરંતુ દિલ્લીની વાત છે કે ઘણા ખરા શ્રીમાનોએ આ ફંડમાં પોતાનો ફાળો હળુ સુધી આપ્યો નથી. એવા પ્રકારની ટુંક સુદત માટેની મદદથી પોતાનો ઈચ્છત હેતુ કેટલે દરજે સિદ્ધ થશે તે ઉક્ત યોજના ઘડનારાઓને માટે વિચારણીય વિષય છે.

જૈનોમાં કેળવણી સંબંધી મારા અંગત વિચારો.

(લે૦-રા. રા. નરોત્તમદાસ બી. શાહ—મુખ્ય.)

આપણા લોકો કેળવણીની પ્રગતિનું માપ તે સંબંધના આંકડાઓ ઉપરથી કાઢવાને સ્વાભાવિક રીતે ટેવાયલ છે. ગવર્નમેન્ટ તરફથી જે વાર્ષિક રિપોર્ટો બહાર પાડવામાં આવે છે તેનાથી આપણે આંકડાઓ જાણી શકીએ છીએ અને તે ઉપરથી સંખ્યામાં કેટલો વધારો થાય છે તેનો નિર્ણય કરી શકાય છે. કેળવણીના વાર્ષિક રિપોર્ટમાં જણાવ્યા પ્રમાણે પ્રાથમિક, માધ્યમિક તથા વિશિષ્ટ શાળાઓમાં અને કોલેજોમાં અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓની કુલ સંખ્યા કેળવણીની પ્રગતિ સંબંધી નિર્ણય બાંધવામાં એક સાધન માત્ર છે, પરંતુ જૈન વિદ્યાર્થીઓની રીતભાતમાં અને આચાર વિચારમાં કેટલો સુધારો થયો છે તેનો આ રિપોર્ટો ઉપરથી ઘણો થોડો ખ્યાલ આવી શકે છે. પ્રાથમિક શાળાઓમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓમાંથી માત્ર તેર ટકા જેટલા વિદ્યાર્થીઓ માધ્યમિક શાળામાં અભ્યાસ ચાલુ રાખે છે, અને માત્ર એકજ

જૈનોમાં કેળવણી સંબંધી મારા વિચારો.

૫૩

ટકો કોલેજમાં અભ્યાસ કરે છે. જૈન કોમમાં કેળવણીની પ્રગતિનું આ શુભ ચિહ્ન ગણી શકાય નહિ. તેથી જૈન કોમને માટે એટલી જરૂર છે કે કેળવણીને લગતા જે આંકડા ગવર્નમેન્ટ તરફથી દરવર્ષે પ્રસિદ્ધ થાય તેની સાથે શિક્ષકોએ અને કેળવણી ખાતાના અનુભવી અધિકારીઓએ લખેલ નોંધો પણ બહાર પાડવી જોઈએ, જેના વગર ઉક્ત રિપોર્ટ તદ્દન નિરૂપયોગી છે આ પ્રકારની નોંધને અભાવે આપણે એ આંકડાઓથી સંતોષ માનવો પડે છે, અને ‘લણેલા’ તથા ‘અલણ’ના આંકડાઓ જોવાથી આપણને લાગે છે કે આપણે સારી પ્રગતિ કરીએ છીએ. જૈન કોમના સંબંધમાં આ આંકડાઓ તરફ જોતાં એટલું કબુલ કરવું જોઈએ કે જૈનોમાં કેળવણી સંગીન પ્રકારની અને બુદ્ધિ ખીલવનારી હોતી નથી. ઘણા ખરા જૈનો અર્ધ-શિક્ષિત અને સાચી કેળવણીથી રહિત હોય છે, અને તેઓ પોતાની નિર્માદ્ય અધુરી કેળવણીને આધારે રળી ખાતા હોય છે. ખરેખરો માનસિક વિકાસ અને કેળવણીને માટે અત્યંત માન-જે ખરેખરી કેળવણીનાં ચિહ્નો ગણાય છે તેનો પણ તેટલો જ અભાવ જોવામાં આવે છે. જૈનોમાં આવા પ્રકારની હલકી અને નિર્માદ્ય કેળવણી છે તેનું એક મુખ્ય કારણ એ છે કે કેળવણીના ઉત્કર્ષને માટે અસંખ્ય બુદ્ધી બુદ્ધી સંસ્થાઓ સ્થાપવાની ચાલુ પદ્ધતિને બદલે માનસિક વિકાસ કરનારી એક પણ સારા બંધારણ વાળી સંસ્થા નથી. કેળવણીને લગતી હિલચાલોમાં કોઈ પણ ધોરણને વળગી રહેવાનો ચત્ન કરવામાં આવતો નથી, પરંતુ ઘણા ખરા જૈનો તો જેમ બને તેમ ઓહલા પૈસા મેળવવા પુરતી શાળાની કે કોલેજની સસ્તી કેળવણી ઉતાવળથી પ્રાપ્ત કરવા ચિંતાતુર હોય છે. ઘણા ખરા માબાપો પોતાના પુત્રો પ્રતિભા સંપન્ન થાય તે કરતાં પૈસા રળતા થાય તે વધારે પસંદ કરે છે. આનું પરિણામ એ આવ્યું છે કે આપણને ભાગ્યેજ પ્રતિભાસંપન્ન મનુષ્યો જડી આવે છે, જો કે બબરોની અંદર ઘણા એક ફોતેહમંદ દલાલો અને વેપારીઓ આપણા જોવામાં આવે છે. પણ આપણે સમજવું જોઈએ કે કોઈ પણ પ્રબલ આ ક્ષણિક જીવનના લાલો માટે જીવી શકે નહિ. ભૌતિક સંપત્તિ ઈર્ષ્યવા જોગ છે. તેમજ મનુષ્યે ધાર્મિક અને માનસિક કેળવણી પ્રાપ્ત કરવા ચત્ન કરવો જોઈએ. જે જડવાદ આપણી કોમને અધોગત દશાએ પહોંચાડવા ધમકી આપી રહેલ છે, તેના વધતા જતા વેગને રોકવાની મહાન અગત્ય છે. જૈનોમાં કેળવણી ખાસ કરીને સાંસારિક હેતુઓ માટે થઈ પડેલ છે તે અટકાવવા માટે કેળવણીના હેતુઓ ઉંચા પ્રકારના અને વિશાળ બનાવવાની મુખ્ય જરૂર છે. આવા સંજોગોમાં જૈન કોમમાં એક સારા બંધારણવાળી કેળવણીની સંસ્થાની જરૂર છે કે જેમાંથી ખરેખરો માનસિક, કોમીય, અને પ્રબલીય વાતાવરણ રચી શકાય. આ હેતુની સિદ્ધિ અર્થે આપણે જેના મહાન સંસ્થા સ્થાપીએ તે પહેલાં કેળવણીના ઉત્કર્ષ માટે હ.મ.જી.ની સંસ્થા સ્થાપવાની જરૂર છે.

૨ આમ છતાં સંખેષની વાત છે કે મુંબઈ ઇલાકાની બહાર કેળવણી ખાતાના કચેરીમાં સાહેબને 'જૈન કોમમાં કેળવણી' એ વિષય ઉપર સલાહ આપવાની વિનંતી કરવાથી તેઓ સાહેબે તે સંખેષી કેટલીક સરકારી સ્કૂલોના હેડમાસ્તર તથા કેળવણી ખાતાના અનુભવી ઇન્સ્પેક્ટરોએ લખેલ નોંધો જૈન કોમને પુરી પાડવા મહેરબાની બતાવેલ છે જે માટે જૈન કોમ તે અધિકારી સાહેબની સહાને માટે ઋણી છે.

૩ મુંબઈ ઇલાકાના મધ્યવિભાગના કેળવણી ખાતાના ઇન્સ્પેક્ટર મી. લોરીએ કરેલી નીચેના નોંધ બાબુ પનાલાલ પુનમચંદ જૈન હાઈસ્કૂલના વ્યવસ્થાપકોએ ધ્યાનમાં લેવા લાયક છે “ જૈનો વેપારકુળ છે અને તેમને મુખ્યત્વે કરીને વેપારના હેતુ માટે માધ્યમિક કેળવણીની જરૂર છે. આ વાત ધ્યાનમાં રાખીને બાબુ પી. પી. જૈન હાઈસ્કૂલમાં કેટલાક અઘરા અને બીનજરૂરી વિષયો તેમજ બીજી ભાષા કાઢી નાંખીને ફેરફાર કરેલો અભ્યાસક્રમ શીખવવામાં આવે છે. બીજી ભાષા, બીજી ગણિત. અને ભૂમિતિ સહિતનો આ અભ્યાસક્રમ જૈન બાળકોના મોટા ભાગને માટે તદ્દન અયોગ્ય છે.” અને તેઓ સાહેબ સૂચના કરે છે કે જે અભ્યાસક્રમ મુંબઈ ઇલાકાની બીજી હાઈસ્કૂલોમાં ચલાવવામાં આવે છે તે આ હાઈસ્કૂલમાં પણ ચલાવવા જોઈએ. જેથી કરીને તે બીજી હાઈસ્કૂલોની સાથે સ્પર્ધામાં ઉતરી શકે, તેમજ ઉક્ત હાઈસ્કૂલ નીભાવવાના મૂળ વિચારમાં ક્ષતિ થવા ન પામે.

૪ કેળવણી ખાતાના ડેપુટી ઇન્સ્પેક્ટર રા. રા. બી. એન. દેશાઈ એ જૈનો માં કેળવણીની સ્થિતિ સંખેષી પોતાના વિચારો દર્શાવીને જૈન કોમની મહાન સેવા બજાવી છે. તેમની નોંધ ઉપર કોમના હિતેચ્છુઓએ સંભાળ પૂર્વક વિચાર કરવો ઘટે છે. તેઓ સાહેબ કહે છે કે પોતાના લાંબા વખતના અનુભવથી અને જૈનો સાથેના પોતાના સીધા સહવાસથી તેઓના મન ઉપર એટલી ઉડી અસર થઈ છે કે તેઓશ્રી જૈનોમાં કેળવણીની ખામીઓના કેટલાક કારણો નીચે મુજબ ગણાવે છે. “ અનિવાર્ય જરૂર કરતાં વધારે પૈસા ખર્ચાય છે અને અજ્ઞાન, િન અનુભવ, સહકારની ખામી તેમજ સંસ્થાઓના બાહુલ્યને લઈને પૈસાનો દુરપયોગ થાય છે.” જૈનોની વસ્તીના પ્રમાણમાં તેઓમાં કેળવણીની જોઈએ તેટલી પ્રગતિ થઈ નથી, તે જોતાં રા. રા. દેશાઈની નોંધ તદ્દન વ્યાજબી છે એમ માફ ખાતરી પૂર્વક માનવું છે. અને જો જૈન એલ્યુકેશન બોર્ડ, જૈન કોન્ફરન્સ, જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડિયા તથા કેળવણીની સુધારણાને માટે પ્રયાસ કરતી બીજી કેટલીક સંસ્થાઓ તેમજ કેળવણીની પ્રગતિને માટે સ્કૉલરશિપોનાં રૂપમાં કે કોઈ બીજી રીતે પૈસા આપનાર જુદાં જુદાં રા. રા. દેશાઈની સૂચના મુજબ કેળવણીની ખામીઓ સુધારવાને યોગ્ય લક્ષ્યપૂર્વક ચત્ન કરશે તો તેમની નોંધ ઘણી ઉપયોગી થઈ પડે તેમ છે.

જૈનોમાં કેળવણી સંબંધી મારા વિચારો.

૪૫

૫ “એવો એક પશુ હાખલો મારા જોવામાં આવ્યો નથી કે જ્યાં પિતા, વાલી, મિત્રો કે મંડળો તરફથી જરૂરી આર્થિક મદદને અભાવે કોઈપણ ખરેખરી રીતે લાયક જૈન વિદ્યાર્થી આગળ કેળવણી ન લઈ શક્યો હોય” રા. રા. દેશાઈના ઉપરોક્ત કથનના સંબંધમાં મારો એવો અભિપ્રાય છે કે તેમાં વધારે સ્પષ્ટીકરણ કરવાની જરૂર છે, કેમકે તેમણે પોતાના વિચારો એક ઇન્સ્પેક્ટર તરીકેના અનુભવ ઉપર બાંધેલા છે અને તેમણે તે અનુભવ મુખ્યત્વે કરીને મુંબઈ અને અમદાવાદમાંથી મેળવેલો છે. મારી માન્યતા એવી છે કે જૈન બાળકોની કેળવણી સંબંધી પરિસ્થિતિ ગામડાંઓમાં તદ્દન જુદી જ છે. પ્રાથમિક શિક્ષણ પૂર્ણ કર્યા પછી કયો માર્ગ જૂઠણ કરવો તે ગામડાંઓમાં જૈન વિદ્યાર્થી બાંધે જ નાણી શકે છે. આ ઉપરથી મને ખાતરીથી માનવાનું કારણ મળે છે કે ખાસ કરીને ગામડાંઓના વિદ્યાર્થીઓને પોતાનો અભ્યાસ આગળ ચલાવવામાં મુંબઈ અને અમદાવાદ જેવા શહેરોના વિદ્યાર્થીઓ કરતાં વધારે સુરક્ષેલી વેઠવી પડે છે.

૬ “કરકસર, સહકાર અને બીજા ઉપયોગી હેતુઓને માટે કોમના જુદા જુદા શ્રીરકાઓ તરફથી હસ્તીમાં આવેલ સઘળી કેળવણીની સંસ્થાઓને એક સર્વમાન્ય બોર્ડ અથવા કોર્પોરેશનની દેખરેખ નીચે મુકવા માટે એક મંડળ સ્થાપવાની” રા. રા. દેશાઈએ જે સલાહ કેળવણીની ખામીઓ સુધારવાના આશયથી આપી છે તે અતિ મહત્વની અને અતિ ઉત્તમ છે, જે માટે જૈન કોમ રા. રા. દેશાઈનો અંતઃકરણથી આભાર માને છે. મને હૃદ આશા છે કે આપણી કોમના હિતેચ્છુઓ આના ઉપર વિચાર કરશે અને રા. રા. દેશાઈની સૂચનાનુસાર કેળવણીની પ્રગતિને માટે એક સારા બંધારણવાળી સંસ્થા સ્થાપવામાં આવે તો તે ઇચ્છિત હેતુ સાધવામાં ઘણી ઉપયોગી થઈ પડશે.

૭ અમદાવાદની ગવર્નમેન્ટ મિડલ સ્કૂલના હેઠમાસ્તર રા. રા. એચ. એમ. મહેતા સૂચવે છે કે અમદાવાદની શેઠ ચીમનલાલ નગીનદાસ બોર્ડીંગ જેવી બોર્ડીંગો ઇલાકાના મુખ્ય શહેરોમાં ઉઘાડવી જોઈએ, જેમાં નવથી બાર વર્ષની ઉંમરના અવિવાહિત વિદ્યાર્થીઓને ફ્રી બોર્ડિંગ તરીકે હાખલ કરવામાં આવે તો તેઓના શારિરિક અને રીતભાત સારી રીતે ધડી શકાય. આ વિચાર ઘણા મુંઝવે લાગે છે, જેના ઉપર શ્રીમાન જૈનોએ યોગ્ય વિચાર કરવો ઘટે છે. ઉપર સૂચવેલી યોજના શક્ય ન જણાય તો રા. રા. મહેતાના વિચાર પ્રમાણે એક સાઈ બાંટોળ ઉત્પન્ન કરવું અને તેના સદ્ગુણો સ્કૉલરશિપો આપવામાં કરવો, જેથી કરીને પ્રાથમિક, માધ્યમિક કે કૉલેજની કેળવણી માટે જુદી જુદી સંસ્થાઓ તેમજ જૂઠસે તરફથી આપવામાં આવતી સ્કૉલરશિપો કોઈ પશુ રીતે યોગ્ય નહિ, કેમકે આવી

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્કૌલરશિષ્યોનો લાભ લેવા ઇચ્છતા ખરેખરી રીતે લાયક જૈન વિદ્યાર્થીઓની યથાર્થ સ્થિતિ કોઈના જાણવામાં હોતી નથી.

૮ છેવટે હું હૃદયપૂર્વક આશા રાખું છું કે કેળવણીખાતાના અધિકારીઓની નોંધ સહિત જૈન કોમમાં કેળવણીના પ્રશ્નનું જે નિરાકરણ જૈન સમાજ સમક્ષ રજુ કરવામાં આવ્યું છે, તેના ઉપર કેળવણીની પ્રગતિમાં રસ લેનાર સભ્યોનો પુરતું ધ્યાન આપી વિચાર કરશે અને હાલમાં અપાતી કેળવણીની અસદ્ય ખામીઓ દૂર કરવાને રા. રા. દેશાઈની સૂચના મુજબ કોઈ યોજના ઘડશે તો મુંબઈ ઇલાકાની કેળવણી ખાતાના ડાયરેક્ટર સાહેબે કરેલી સેવા સફળ થઈ છે એમ લેખારો.

પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓમાંથી છૂટવાનો અમોઘ ઉપાય.

(ગતિકિ પૃષ્ઠ ૨૬ થી શરૂ.)

વિકલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

નિર્ધનતા અથવા અન્ય કોઈ પણ પ્રતિકૂળ અવસ્થાને સદાને માટે દૂર કરવાને સૌથી સીધો અને સરલ માર્ગ એ છે કે આપણે આપણી અંદરથી સ્વાર્થ યુક્ત વાસનાઓનો ખડિબકાર કરવો, કારણ કે બાહ્ય અવસ્થાઓ અંતરંગ વાસનાઓની પ્રતિરૂપ છે અને તેથી જ્યાં સુધી અંતરંગ વાસનાઓ રહેશે ત્યાં સુધી બાહ્ય અવસ્થાઓમાં પરિવર્તન થઈ શકશે નહિ. સાચી સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવાનો એ માર્ગ છે કે આપણી પોતાની અંદર નીતિ અને સૌજન્યના વિચારો ઉત્પન્ન કરવા જોઈએ. જો આપણું મનની અંદર ખરેખરા સૌજન્યના વિચારો ઉત્પન્ન નથી થતા તો પછી આપણે સુખી થઈ શકતા નથી અને શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. આપણે જાણીએ છીએ કે જેઓમાં સૌજન્યનો અંશ પણ નથી હોતો તેમજ જેઓને સંજ્ઞાન બનવાની ઇચ્છા પણ નથી હોતી એવા મનુષ્યો ઘણી સારી ભૌતિકક્રમાણી કરે છે, પરંતુ સ્મરણમાં રાખો કે તે ક્રમાણી સાચી ક્રમાણી નથી. તે ફક્ત થોડા દિવસને માટે જ હોય છે. એક મહાત્માનું કથન છે કે “ મૂર્ખ અને દુષ્ટ લોકોની ચઢતી ઢશા જોઈને મને અત્યંત આશ્ચર્ય થયું. મને મહાન પશ્ચાત્તાપ થયો કે હું વ્રત, ઉપવાસ અને પૂજાભક્તિ વ્યર્થ કરું છું, પરંતુ જ્યારે હું પ્રભુના દરબારમાં ગયો ત્યારે ત્યાં મને તેનો સંતોષકારક ઉત્તર મળી ગયો અને તેનો મૂળ લેહ મારા સમજવામાં આવી ગયો. ” હુબોની બુદ્ધિએ જ ઉક્ત મહાત્માને પ્રભુના દરબારમાં મોકલ્યો હતો. ત્યાં તેને સર્વ સ્થિતિની માહિતી મળી. તેવી જ રીતે તમે પણ એ પવિત્ર મંદિરમાં પ્રવેશ કરો. એ મંદિર તમારી અંદર મોજુદ છે. એ આત્માની સર્વોચ્ચ અવસ્થા

પ્રતિકુળ અવસ્થામાંથી પુટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૫૭

છે. એ અવસ્થામાં સઘળા પ્રકારના માનસિક વિકારો અને ક્ષણિક વિચારોનો નાશ થઈ જાય છે અને પરમાત્માનું સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ ગોચર થવા લાગે છે. એ અવસ્થાને જ પરમાત્માવસ્થા કહેવામાં આવે છે. એ જ ઇશ્વરનું પવિત્ર મંદિર છે. જ્યારે તમે કોઈ કાર્ય કરી રહ્યા પછી તમારી ઇચ્છાઓનો નિરોધ કરીને અને કષાયોનો ક્ષય કરીને એ પવિત્ર મંદિરના દ્વાર પાસે આવશો ત્યારે તમને મનુષ્યોના વિચાર અને કાર્યના સારા વા ખરાબ પરિણામનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટતઃ સુદ્ધિગત થશે. વળી જ્યારે તમે કોઈ દુષ્ટ મનુષ્યને બહારથી દ્રવ્યસંચય કરતો જોશો ત્યારે પણ તમારી શ્રદ્ધામાં જરા પણ ન્યૂનતા આવશે નહિ, કારણ કે તમે જાણી જશો કે એ મનુષ્ય એક દિવસ જરૂર ગરીબ બની જશે અને દુઃખી થશે. તેની ચઢતી થોડા દિવસ માટે જ છે. જે ધનવાન મનુષ્યમાં સૌજન્ય નથી તે વસ્તુતઃ નિર્ધન, દરિદ્ર છે. જેની રીતે નહીનું પાણી સમુદ્રમાં જઈને ભળે છે તેવી જ રીતે જો કે તે મનુષ્ય ધનવાન છે, તો પણ વસ્તુતઃ તે નિર્ધનતા અને વિપત્તિની દિશામાં ઘસડાય છે અને તે મૃત્યુ સુધી ધનવાન જ રહે તો પણ તેને પોતાનાં દુષ્કર્મોનું પ્રતિકુળ ભોગવવા માટે અવશ્યમેવ પાછો જન્મ લેવો પડશે અને જ્યાં સુધી તે થોડા ઘણાં દુઃખોનો અનુભવ કર્યા પછી પોતાની આંતરિક નિર્ધનતા ઉપર વિજય નહિ મેળવે ત્યાં સુધી તે જેટલીવાર ધનવાન બનશે તેટલીવાર તેને નિર્ધન બનવું પડશે. આથી ઉદ્દતું, જે મનુષ્ય બહારથી નિર્ધન છે, પરંતુ અંતરંગમાં ધનવાન છે અર્થાત્ જેના વિચારો ઉત્તમ છે, જેનું મન શુદ્ધ છે, તે જ યથાર્થ રીતે ધનવાન છે. દરિદ્રતામાં પણ તે સુખ અને ઐશ્વર્યની દિશામાં ગમન કરે છે અને હમેશાં અપરિમિત હર્ષ અને સંતોષ તેની સાથે જોડે રહે છે.

જો તમારે ખરેખરી રીતે સ્થાયી સુખ મેળવવાની ઇચ્છા હોય તો પહેલાં તમારે એક નિષ્ઠ ધર્માત્મા બનવું જોઈએ. એ વિના સુખની ઇચ્છા કરવી, રાત્રિ દિવસ તેની ચિંતા કર્યા કરવી અને તે માટે નિરંતર ઉત્સુક રહેવું તે મૂર્ખતા છે. તમે એ પ્રમાણે કરશો તો તમારો આત્મા પતિત થશે. તમને કદિ પણ સફલતા પ્રાપ્ત થઈ શકશે નહિ. તમારી પોતાની જાતને ઉન્નત અવસ્થાએ પહોંચાડવાનો ઉદ્દેશ કરો. પદોપકાર અને નિઃસ્વાર્થ સેવાને તમારા જીવનનું ઉદ્દેશ્ય બનાવો, અને હમેશાં ઉત્તમ અને સ્થાયી સૌજન્યનો સ્વીકાર કરવાનો પ્રયત્ન સેવો.

તમે કહો છો કે “અમારે પોતાને માટે દ્રવ્યની આવશ્યકતા નથી, પરંતુ તે દ્રવ્ય દ્વારા બીજાઓનું હિત કરવાનો અમારો વિચાર છે.” જો વાસ્તવિક રીતે તમારો એવો વિચાર હોય તો તમને દ્રવ્ય અવશ્ય મળશે જ. પરંતુ તમારે યાદ રાખવું જોઈએ કે દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરીને તમારે દુઃખ અને નિઃસ્વાર્થ બનવું જોઈએ. તમારી જા-

તને તે દ્રવ્યના સ્વામી માનવાને બદલે તમે તેના રક્ષક ચાને શુભાસ્તા માત્ર છે એમ સમજવું જોઈએ. તમારા ઉદ્દેશને સારી રીતે સમજી લ્યો. કારણ કે પ્રાચીન કરીને આપણે જોઈએ છીએ કે મનુષ્યો એમ કહે છે કે જો અમારી પાસે દ્રવ્ય હોય તો અમે તે સધળું પરોપકારનાં કાર્યોમાં વાપરીએ, પરંતુ તેઓની આંતરિક ઇચ્છા હમેશાં એવી રહે છે કે લોકો અમારાથી હમેશાં પ્રસન્ન રહે, અમારી પ્રશંસા કરે અને અમારી ગજુના સુધારકો અથવા પરોપકારીઓમાં થાય. તમારી પાસે જે અલ્પ દ્રવ્ય છે તે વડે તમે બીજાઓનું હિત કરી શકતા નથી, તો પછી જ્યારે તમને અધિક દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થશે ત્યારે તમે તેથી પણ વિશેષ સ્વાર્થી બની જશો અથવા તમારાં દ્રવ્યથી બીજાઓનું હિત કરવાનો પ્રયત્ન કરશો તો તે કેવળ પ્રતિષ્ઠા અને કીર્તિની ખાતર કરો છો એમ પણ માનવાનું કારણ મળશે. તેથી જો બીજાઓનું હિત કરવાની તમારી ખરેખરી ઇચ્છા હોય તો તેની ખાતર તમારે દ્રવ્યની રાહ જોવી જોઈએ નહિ. તમે અત્યારે જે સ્થિતિમાં મુકાયલા છો તેમાં જ બીજાઓનું હિત સાધી શકો તેમ છે.

તમે તમારી જાતને જેવા નિઃસ્વાર્થી અને પરોપકારી સમજો છો તેવા તમે નિશ્ચયપૂર્વક બનશો તો તમે અગવડો વેઠીને પણ બીજાઓનું બહુ કરી શકશો. તમે ગમે તેટલા નિર્ધન હશો તો પણ તમારામાં સ્વાર્થની આહુતિ આપવાની શક્તિ રહેલી છે. તમે બીજાઓની ખાતર કાંઈને કાંઈ અર્પણ કરી શકો એમ છે. જે મનુષ્યનાં હૃદયમાં પરોપકારના અંકુરો વિદ્યમાન છે, જે ખરેખરા અંતઃકરણ પૂર્વક બીજાઓનું બહુ ચાહે છે તે દ્રવ્યની અપેક્ષા રાખતો નથી. એવો મનુષ્ય તો દ્રવ્યને બદલે પોતાનું જીવન અર્પણ કરી દે છે. તે પોતાનાં મનમાંથી સ્વાર્થ, દ્વેષ, કપાય અને કુવાસનાઓનો બહિષ્કાર કરી, સ્વપરનો ભેદભાવ જૂલી જમ્મિ મિત્ર અને શત્રુ સૌની સાથે સમાન વ્યવહાર કરે છે, સૌનું બહુ ચાહે છે અને સૌને લાભ કરે છે.

જેવી રીતે કાર્યકારણનો સંબંધ છે તેવી જ રીતે સુખ અને ઐશ્વર્યનો આંતરિક સૌજન્ય સાથે તથા નિર્ધનતા અને નિર્બળતાનો આંતરિક દૌર્જન્ય સાથે ટુનિક-ટનો સંબંધ રહેલો છે. અર્થાત્ જેવી રીતે કારણ અનુસાર કાર્ય બને છે તેવી રીતે જો તમારા આંતરિક વિચારો, સારા હશે તો તમને જરૂર સુખ અને ઐશ્વર્ય મળશે અને જો આંતરિક વિચારો ખરાબ અને મલિન હશે તો તમને દુઃખ અને સંતાપની જ પ્રાપ્તિ થશે.

સ્થૂલ દ્રવ્ય અને ઉન્નત પદ્ધતિ વા પ્રતિષ્ઠા ખરેખરી સંપત્તિ નથી. આપણી નિષ્ઠા અને નીતિ આપણી ખરેખરી સંપત્તિ છે, અને તેને ઉચિત રીતે કામે લગાડવી એ જ આપણું ખરેખરું બળ છે. અર્થાત્ આપણે બીજાની સાથેના વ્યવહારમાં જેટલું નીતિમય વર્તન રાખ્યું તેટલું વધારે આપણું બળ છે એમ સમજીએ.

પ્રતિકૂળ અવસ્થામાંથી છુટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૫૮

આપણે આપણાં હૃદયને શુદ્ધ બનાવશું, આપણાં મનને કાચ જેવું સ્વચ્છ રાખશું તો આપણું જીવન સ્વતઃ સુધરી જશે. વિષયવાસના, રાગ, દ્વેષ, કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, માયા, અહંકાર, સ્વાર્થ અને દુરાગ્રહ એ સમ્રાજી નિર્જનતા અને નિર્ધનતાના ચિન્હો છે. એથી ઉદ્ધતું, પ્રેમ, પવિત્રતા, નમ્રતા, સહ્યતા, શીલ, સંતોષ, દયા, અનુકરણ, ઉદારતા, નિઃસ્વાર્થતા, ઇન્દ્રિય નિગ્રહ અને આત્મ-સંયમ એ સર્વ સંપત્તિ અને બળના સૂચક છે.

જ્યારે મનુષ્ય નિર્ધનતા અને નિર્જનતાનાં કારણોને દૂર કરી દે છે ત્યારે તેની અંદર સ્વયમેવ એક અક્ષય અને અજય્ય શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે અને જે મનુષ્ય ઉચ્ચ કોટિનો ધર્માત્મા બની જાય છે તે સમસ્ત સંસારને પોતાને આધીન કરી લે છે.

પરંતુ તવંજર અને ગરીબ સર્વને પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓમાંથી છૂટવું પડે છે. ગરીબોની અપેક્ષાએ તવંજર લોકોને વધારે કષ્ટ ઉઠાવવું પડે છે. આથી એટલું સ્પષ્ટ થાય છે કે સુખનો આધાર સાંસારિક વસ્તુઓ ઉપર નથી. સુખનો આધાર મનુષ્યનાં અંતરંગ જીવન ઉપર રહેલો છે. ધારો કે તમે એક શ્રીમાન શેઠ છો અને સારા નોકરો ન મળી શકવાથી તમારે મોટી તકલીફ ઉઠાવવી પડે છે. કોઈ વખત સારા નિમકડલાલ નોકરો મળી જાય છે તો તેઓ જલ્દી નોકરી છોડીને ચાલ્યા જાય છે. આનું પરિણામ એ આવે છે કે ધીમે ધીમે લોકો ઉપરથી તમારો વિશ્વાસ ઘટી જાય છે અથવા તદ્દન ઉઠી જાય છે. તમે તમારા નોકરોને પગાર વધારે આપતા હો અને તેઓને પહેલાં કરતાં વધારે છૂટ આપતા હો તોપણ નોકરોની એજ સ્થિતિ રહે છે. આવી સ્થિતિમાં તમને એટલી સલાહ આપવી યોગ્ય છે કે તમારી મુશીબતોનાં કારણો તમારા નોકરોમાં નથી, પરંતુ તમારા પોતાનામાં જ છે. જો તમે તમારા પોતાનાં હૃદયની અંદર પ્રવેશ કરીને જોશો અને શુદ્ધ અંતઃકરણથી તમારા પોતાના દોષોને શોધી કાઢવાનો અને તેને દૂર કરવાનો પ્રયત્ન કરશો તો કોઈને કોઈ વખતે તમારા દુઃખ અને કષ્ટનાં કારણો તમારા જીવવામાં આવી જશે. સંભવિત છે કે તમારામાં કોઈ એવા પ્રકારની સ્વાર્થચુક્ત ઇચ્છા હોય અથવા તમારા મનમાં એવા પ્રકારનો અવિશ્વાસ યાને અપ્રિય ભાવ હોય કે જેનો વિષમય પ્રભાવ માત્ર બીજાઓ ઉપર નહિ, પરંતુ તમારા પોતાના ઉપર પડતો હોય. ભલે તમે તેને તમારા ભાવો અને શબ્દોદ્ધાર પ્રદર્શિત પણ ન કરતા હો. તમારા નોકરોની સાથે હંમેશાં દયાળુપણે વ્યવહાર કરો, તેઓના સુખદુઃખ નિરંતર લક્ષમાં રાખો, કોઈ પણ દિવસ તેઓની પાસેથી હલથી વધારે કામ ન લ્યો અને એમ વિચારો કે તમે જો તેઓની સ્થિતિમાં હોત તો તમે પોતે પણ તેટલું કામ કરવું પસંદ ન કરત. એટલું તો નિઃસંદેહ છે કે નોકરોમાં એટલી નમ્રતા હોવી જોઈએ કે તેણે પોતાના

માલેકની ભલાઈનો ગેરપયોગ ન કરવો, એ ઘણું જ સુંદર અને ઉત્તમ છે; પરંતુ એથી અધિક ઉત્તમ અને સુંદર એ નમ્રતા તથા ઉદારતા છે કે જેને લઈને માલેક પોતાનું સુખ ભૂલી જઈને પોતાના આધીનસ્થ નોકરો અને આશ્રિતોના સુખનો જ ખ્યાલ રાખે. આવા મનુષ્યની પ્રસન્નતા દશ ગણી વધે છે અને તેને કોઈ વખત પણ પોતાના નોકરોની ફરિયાદ કરવાની જરૂરીયાત રહેતી નથી. એક સુપ્રસિદ્ધ મનુષ્ય કે જેને ત્યાં અનેક નોકરો હતા અને જેને કદાપિ એકપણ નોકરને રદ કરવાની જરૂર પડી નહોતી તેનું કથન છે કે “મારા નોકરો હમેશાં મારાથી પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ રહે છે. તમે એનું કારણ પૂછશો તો હું એટલું જ કહી શકું કે મારી પ્રથમથી જ એવી ઇચ્છા હતી કે હું તેઓની સાથે એવો વ્યવહાર કરું કે જેવા વ્યવહારની બીજા લોકો તરફથી હું ઇચ્છા રાખું.” ખસ, આજ સફલતાનું રહસ્ય છે. આ પ્રમાણે કરવાથી જ મનુષ્ય સર્વ પ્રકારનાં સુખ પ્રાપ્ત કરી શકે છે અને પ્રતિકૂળ અવસ્થાઓમાંથી છૂટી શકે છે. જો તમે એમ કહેતા હો કે “હું એકલો છું, મારી સાથે કોઈ પ્રેમપુર્વક વ્યવહાર કરતું નથી અને આ સંસારમાં મારો કોઈપણ મિત્ર યાને સહાયક નથી.” તો તમારા હિતની ખાતર તમને એટલું જ કહેવું ગણ છે કે એ વિષયમાં તમે તમારા પોતાના સિવાય બીજા કોઈ ઉપર દોષ ન મૂકો. એમાં સર્વથા તમારો પોતાનો જ દોષ છે. બીજાઓની સાથે મિત્રતાનો વ્યવહાર આદરો અને તમે જોશો કે સેંકડો મનુષ્યો તમારા પ્રતિ આકર્ષાઈ આવશે. તમે તમારી બતને શુદ્ધ, સદાચારી, અને પ્રેમપાત્ર બનાવો અને તમને અનુભવ થશે કે સર્વ લોકો તમારી સાથે મૈત્રી અને સ્નેહ કરવા લાગ્યાશે. એક સુવિખ્યાત વિદ્વાનનું કથન છે કે જ્યાં જ્યાં પાણી મીઠું હોય છે ત્યાં ત્યાં સઘળા પશુપક્ષીઓ અને મનુષ્યો પીવા માટે દોડે છે.

જો તમે તમારાં હૃદયને શુદ્ધ બનાવશો અને તમારા મનને તમારે વશ કરી લેશો તો જે જે વસ્તુઓ તમારાં જીવનને દુઃખમય બનાવી રહેલ છે તે સર્વને તમે એક ક્ષણમાં દૂર કરી શકશો. તમને નિર્ધનતા સતાવતી હોય, તમને ધનસંપત્તિ ઉપાધિ રૂપ લાગતી હોય અને દુઃખ, તથા શોક અપ્રિય જથ્થા હોય તોપણ તમે તમારા અંતરંગમાંથી સ્વાર્થને નિર્મૂળ કરવાથી અ સર્વને દૂર કરી શકશો. (અ-હિંસા સ્મરણમાં રાખવાનું છે કે જે નિર્ધનતા દુઃખ અને વિપત્તિનાં કારણરૂપ છે તે અર્થમાં નિર્ધનતા શબ્દ વાપરવામાં આવ્યો છે) સ્વાર્થને લઈનેજ એ સર્વ દુઃખનાં કારણરૂપ બની રહેલ છે.

કર્મોના સિદ્ધાંત અટલ છે. જેવાં કર્મો આપણે પુર્વ જન્મમાં કર્યાં હોય છે અથવા આ જન્મમાં કર્યાં હોય છે તેનું ફળ આપણે ભોગવી રહ્યા છીએ. અત્યારે આપણે જેવાં કર્મો કરશું તેનું ફળ આપણે ભવિષ્યમાં ભોગવશું. આપણે પ્રતિક્ષણે

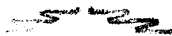
પ્રતિકુળ અવસ્થામાંથી છુટવાનો અમોઘ ઉપાય.

૬૧

પાછલા કર્મોને ઉદયમાં લાવીએ છીએ અને ભવિષ્યને માટે નવીન કર્મો ખાંધીએ છીએ. ધારો કે કોઈ મનુષ્યનું સર્વસ્વ ધન ચોરાઈ ગયું, અથવા કોઈ ઠંડાલામાં ઠંડાણું સ્વજન મરી ગયું, અથવા કોઈનું પોતાના ઉચ્ચ પદેથી અધઃપતન થયું, તો તે વખતે સમજવું જોઈએ કે તેણે પૂર્વ જન્મમાં કોઈ એવા પુરાં કર્મો કર્યા હશે કે જેનું પુરૂં ફળ તેને મળ્યું. પરંતુ તેથી તેણે નિરાશ યાને હતોત્સાહ થવું જોઈએ નહિ કારણ કે તેનામાં નવિન કર્મો કરવાની શક્તિ રહેલ છે. તેણે વિચારવું જોઈએ કે “મેં પહેલાં કોઈ એવા પુરાં કર્મો કર્યા હશે કે તેનું આ ફળ મને મળ્યું. હું આ ફળ ઉદાસીનતા પૂર્વક લોગવી લઉં અને ભવિષ્યને માટે શુભ કર્મોનો અંધ કરૂં, જેથી કરીને ભવિષ્યમાં મને તેનું સાંરૂં ફળ મળી શકે. જો આ વખતે એ દુઃખો લોગવતાં મારા મનમાં દુઃખી થઇશ તો તેનાથી મને હાનિ ઉપજશે, કારણ કે આ સમયે દુઃખ માનવાથી અથવા કષાયવશાત્ ખીજ લોકોને દોષ દેવાથી હું પુનઃ અશુભ કર્મોનો અંધ ખાંધીશ અને તેનાં અનિષ્ટ ફળ મારે આગામી જન્મમાં ફરી વખત લોગવવા પડશે.” જે મનુષ્યો વર્તમાન દુઃખોને ઉદાસીનતાપૂર્વક સહન કરી લે છે, જેઓ શુભ કાર્યો કરવા માટે સદા યત્નશીલ રહે છે તથા જેઓ સત્યતા અને એકનિષ્ઠાને મજબૂત વળગી રહે છે તેઓ હમેશાં સુખી અને પ્રસન્નચિત્ત રહે છે.

જે મનુષ્યો સ્વાર્થમાંજ મગ્ન રહે છે તેઓ સ્વયં પોતાના શત્રુ બને છે અને તેઓ ચારે બાજુ શત્રુઓથી આવૃત રહે છે, પરંતુ જેઓ સ્વાર્થનો પરિત્યાગ કરે છે તેઓ સ્વયં પોતાના રક્ષક બને છે અને તેઓ ચારે બાજુ મિત્રોથી આવૃત રહે છે. વિશુદ્ધ હૃદય મનુષ્યના દિવ્ય પ્રકાશની પાસે સંપૂર્ણ અંધકાર નષ્ટ થઈ જાય છે, અર્થાત્ જ્યારે મનુષ્યના હૃદય પવિત્ર બની જાય છે ત્યારે તેમાંથી સઘળા વિકારો અને કૃત્સિત ભાવો અદૃશ્ય થઈ જાય છે. જે મનુષ્યે પોતાની જાતને વશ કરી લીધી છે તેણે આખા જગત ઉપર વિજય મેળવ્યો છે એમ કહેવામાં લેશ પણ અત્યોક્તિ નથી. તેથી તમે પણ તમારી પોતાની ઇંદ્રિયોને તમારે વશ કરી લેશો, તમારા હૃદયને વિશુદ્ધ બનાવી લેશો, તમારી જાત ઉપર આધિપત્ય મેળવશો તો તમારી નિર્ધનતા જતી રહેશે, તમારા સઘળાં દુઃખો દૂર થઈ જશે અને તમારે કોઈ પણ જાતની ફરિયાદ કરવાનું કારણ રહેશે નહિ. ખસ, હવે વિલંબ ન કરો, સ્વાર્થપરતાના જીર્ણ ચીંથરાઓને તમારા શરીર ઉપરથી ઉતારી નાંખો અને તેને ખદલે સાર્વત્રિક મના સુંદર વસ્ત્રોને ધારણ કરો. એ વખતે તમે તમારા અંતરંગમાં સ્વર્ગીય સુખ અનુભવશો અને તેનું પ્રતિજિજ્ઞ તમારા બાહ્ય જીવન ઉપર જરૂર પડશે.

આ ઉપરથી એટલુંજ તાત્પર્ય નીકળે છે કે જે મનુષ્યો અત્યંત હૃદતાપૂર્વક આત્મત્યાગ અને ઇંદ્રિયનિગ્રહના પંથે વિદ્યાસ રૂપી અવલંબનની સહાયથી હમેશાં વિચરે છે તેઓ સઘળાં કાર્યોમાં વિજય અને સફલતા પ્રાપ્ત કરે છે તેમજ તેઓને ચિરસ્થાયી અને અપરિમિત સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે એ નિઃસંદેહ છે.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રાસંગીક સ્મરણ.

(ચર્યાપત્ર.)

“આત્માનંદ પ્રકાશ” ના ગત ચૈત્ર-વૈશાખ માસના અંકમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા “વૈરાગ્ય” શીર્ષક મારા લેખમાંથી એક ફકરો તેના પૂર્વાપર સંબંધમાંથી છુટો પાડી “જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ના શાહ કુંવરજી આજીંદજી (તંત્રીએ) બાદપદ માસના અંકમાં ઉદ્ધૃત કરી તેના ઉપર કેટલીક વિષયગામી ટીકા કરી છે. ટીકા માટે તંત્રી મહોદયે પસંદ કરેલા ફકરાનો ખુલાસો-જવાબ નીચે પ્રમાણે છે.

મેં રબુ કરેલી ઉપરોક્ત ભાવનાનો જૈન દૃષ્ટિએ ઇષ્ટ ગણેલા વૈરાગ્યનો વિરોધ કદાપી, તેના સ્વીકાર સામે તંત્રીશ્રીએ “જૈન ધર્મ પ્રકાશ” ના ઉપાસકોને ચેતવણી આપી છે અને તેમ કરવામાં પરોક્ષ રીતે સુચવ્યું છે કે ભય, કલેશ, કંટાળો, અણુગમે, લીરતા કે તે કોટીના અન્ય ગમે તેવા કઢીષ્ટ ભાવમાંથી પ્રગટેલા નિર્વેદ અને તર્જન્ય “સંસાર ત્યાગ” એ શાસ્ત્ર-સંમત અને આદર યોગ્ય છે.

* * * *

વિક્ષાન તંત્રીશ્રીએ ઇષ્ટ ગણેલી તત્ત્વસ્વરૂપની એવી એકદેશીય સમજણે આપણા વર્તમાન જૈન દર્શનમાં જેવી વિકૃતિ ઉપજાવી છે, તેટલી અન્ય કશા વડે ભાગ્યેજ થયેલી જોવામાં આવે છે. મનુષ્ય જીવનમાં વિરાગનું સ્થાન કયાં છે, કઈ દૃષ્ટિએ, કેવા પ્રકારે તે વિરાગ-વૃત્તિ, વ્યક્તિ, સમાજ, દેશ, રાષ્ટ્ર અને વિશ્વના વ્યવહારીક અને પારમાર્થીક શ્રેયનું સાધન બને છે, તેના યથાર્થ વિવેકનો લોપ થઈ, તેના સ્થાને માત્ર એકજ ભાવનાનો અભિપેક્ષ થયો છે કે આ સંસાર એ કોઈ પ્રચંડ, ભયાનક, વિશ્વવ્યાપી મહાયંત્રણ છે, જેના ભીષણ ચક્રોની આંટીમાં સમસ્ત યુગ અનંતકાળથી ફસાઈ ગયો છે અને હવે હરકોઈ પ્રકારે તેમાંથી ભાગી છુટવામાંજ સલામતી રહેલી છે. આવી ભાવનાના વિવેકહીન સ્વીકારથી આપણે સમાજ આ કાળે રસહીન, કળાહીન, ઉગ્ર્ય ભાવશૂન્ય અને નિર્વેદમય બની ગયો છે. એકાંત દુઃખવાદના પ્રચારે આપણને દુઃખી, હીન, હીન, હરીદ્ર અને જ્યાં ત્યાં દુઃખનુંજ દર્શન કરવાવાળા બનાવી મુક્યા છે. એક સાપેક્ષ, ખંડ સત્યને અખીલ સત્યરૂપે સ્વીકારવાનું આ પરિણામ છે.

* * * *

શાસ્ત્રવિષયક પ્રાચીન ગ્રંથોમાં વિવિધ પ્રકારની ભાવનાઓના પ્રાધાન્યવાળા અનેક વાક્યો મળી આવે છે; પરંતુ તેટલાજ ઉપરથી ખુદ્ધિમાનો તેનો સર્વથા સ્વીકાર કરતા નથી. કયા દેશકાળમાં, તે વખતની કઈ પ્રચલીત પ્રબળ ભાવનાને

અર્ચાપિત્ર.

૬૩

ઉદ્દેશી તેના પ્રતિકારરૂપે તે વાક્યો યોજાએલા હોવા જોઈએ તેનો વિચાર કરી, તેના ઉપર ચઢેલા તે તે દેશકાળની ભાવનાઓના થરને વિવેકના શસ્ત્રવડે ફૂર કરી વાસ્તવ, સનાતન, સત્યનો જ તેઓ આદર કરે છે. શાસ્ત્રોના અભ્યાસની સફળતા, શાસ્ત્રીય ભાવનાઓની ભૂતિઓને સાફ કરી તેના બને તેટલા વિશુદ્ધ સ્વરૂપમાં સમાજના માનસ-ચક્ષુ સમક્ષ રજુ કરવામાં રહેલી છે, નહિ કે પૂર્વાપરના સંદર્ભમાંથી વિખુટા કરેલા એકાદ ફકરાનો શાસ્ત્રોના કોઈ સમન્વયહીન વાક્યો સાથેનો વિરોધ કદપવામાં.

* * * *

આર્યાવર્તમાં ઉત્પન્ન થએલા સર્વ દર્શનો ઉપર નિર્વેદવાદનો રંગ ન્યુનાધિક-પણે લાગેલો છે; પરંતુ જૈન અને બૌદ્ધ દર્શન ઉપર તેનો રંગ અતિ સખત રૂપમાં લાગેલો છે. જૈન અને બૌદ્ધ દર્શન સંબંધે તેમ થવામાં કેટલાંક ઐતિહાસીક કારણો છે. જે કાળે તે દર્શનોનું સ્વરૂપ ૨૪૦૦ વરસ પૂર્વે રચાતું હતું, તે વખતે વૈષ્ણવ સંપ્રદાયની રાસલીલા અને તેના આનુષંગીક ભોગવિલાસનું બાહુલ્ય જનસમાજની નૈતિક ભાવના ઉપર અત્યાચાર કરી રહ્યું હતું. આ વૃત્તિ ઉપર અકુશ રાખવાની અને તે સાથે પ્રબળ આદોલન પ્રગટાવવાની તે કાળે અત્યંત આવશ્યકતા હતી. એક ભાવના બ્યારે અંતિમ હદ (Extreme limit) ઉપર જઈ અનિષ્ટ ઉપજાવે છે ત્યારે તેને તેના યોગ્ય સ્થાન ઉપર લાવી મુકવા માટે તેનાથી વિરોધી ભાવનાને પણ તેટલી જ અંતિમ હદે રહીને કામ કરવું પડે છે. તે કાળે પણ કાંઈક આ પ્રમાણે બનેલું હતું “ભોગ-વાદની” ભાવના સામે તેટલા જ બળથી “ત્યાગ-વાદ” નું શસ્ત્ર ઉગામવું પડેલું હતું. પરંતુ એક કાળે કારણ વિશેષે યોજાએલા તે શાસ્ત્રના અક્ષરાવશેષો, આજે ત્યાગ-વિરાગની વર્તમાન એકદેશીય ભાવનાનું નિમિત્ત થઈ પડેલા છે. વિવેક દૃષ્ટિ સમજે છે કે સત્ય કોઈ પ્રકારના અંતિમ ભાગ ઉપર નથી, પણ મધ્યમ માર્ગમાં રહેલું છે.

* * * *

સંસાર સુખમય પણ નથી, તેમ દુઃખમય પણ નથી, ઉભયમય છે. આત્મા તેની મોહનીય પ્રકૃતિને અનુસરી સંસારનું સુખદાયકપણું કે દુઃખદાયકપણું અનુભવે છે. વસ્તુ માત્ર ત્યાગવા યોગ્ય પણ નથી. તેમજ નહિ ત્યાગવા યોગ્ય પણ નથી; પરંતુ શાસ્ત્ર, વિવેક, સામર્થ્ય અને સ્વાનુભવની કોટીથી તેવા ત્યાગ-સ્વીકારનો નિર્ણય કરવાનો છે.

* * * *

વળી ત્યાગ કે વિરાગમાં વસ્તુતઃ કશુંજ મહત્વ નથી; પરંતુ જે આંતરિક ભાવનામાંથી તે ઉદ્ભવે છે તેમાંજ મહત્વ અને ગૌરવ છે. ભય, કાચરતા, વિયોગ,

૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારા.

અપ્રાપ્તિ, વ્યામોહ, આદિ ક્ષુદ્ર લૌકિક નિમિત્તોથી પ્રગટેલો ત્યાગ, વિરાગ, તે તે નિમિત્તોના વિલય સાથેજ વિલીન થઈ જાય છે. જે ઉચ્ચ પ્રેરક ભાવના, ત્યાગ વિરાગની આધાર સ્વરૂપ હોવી જોઈએ, તેજ આત્માના વાસ્તવ કલ્યાણનું યથાર્થ સાધક છે.

* * * *

ત્યાગ વિરાગના આધાર સ્વરૂપ હોવી જોઈતી એવી ઉચ્ચ ભાવનાઓના અભાવને લીધેજ આપણા સંપ્રદાયમાં આજે દયાનંદ, વિવેકાનંદ કે રામતીર્થ જેવા પ્રભાવશાળી મહાજનોનો નિતાન્ત અભાવ વર્તે છે. બાહ્ય આવેષનને અંતર્ગત વસ્તુ જેટલુંજ મહત્વ આપવાની હદે આપણા સંપ્રદાયનું અધઃ પતન થયેલું છે. આ પ્રતિપાદનમાં તંત્રીશ્રીની શાસ્ત્રદષ્ટિ દોષનું દર્શન કરતી હોય તો તેમ કરવા તેમને છુટ છે. હું પોતે તેમાં યથાર્થ શાસ્ત્ર દ્રષ્ટિ સાથે કશો વિરોધ જોતો નથી.

* * * *

તંત્રી મહાશય જૈન શાસ્ત્રના અક્ષર દેહના અનન્ય ઉપાસક છે. એક શ્રદ્ધાવાન ઉપાસક પોતાના ઉપાસ્યથી સ્કેન્ડ વિદુર જતી વૃત્તિને સહી શકતો નથી. તેવી શ્રદ્ધા પ્રકૃતિથીજ પક્ષપાતી હોય છે. તે પોતાના શ્રદ્ધેય શીવાયની અન્ય બાબતોને જોઈ શકતી નથી બીજી પ્રકારની સલાહ પણ તે શ્રદ્ધાની દષ્ટિને રૂચતી નથી. આત્માના ઉત્કાંક્ષિતા ક્રમમાં એવી એકાન્તિક શ્રદ્ધા નિર્ભયતાની ભૂમિકા અમુક કાળ પર્યાંત ઘણા આત્માઓને આપે છે અને ભિન્નભિન્ન કારણો વડે તેવા કાળનું ન્યૂનાધિક્ય નિર્માય છે. તંત્રીશ્રી વર્તમાનમાં તેવી એકાદ ભૂમિકાને અલંકૃત કરી રહ્યા છે, તેથી તેઓશ્રીના પોતાના શ્રદ્ધેયથી સ્કેન્ડ પણ દુર જતી આલોચના તેમને રૂચીકર ન હોય તેમાં અસ્વાભાવિક કશુંજ નથી. તેમ છતાં મારી તેઓશ્રી પ્રત્યે વિરૂપિત એટલીજ છે કે તેઓશ્રી જેટલો કાળ તેમની હાલની ભૂમિકાને શોભાવી રહે તેટલો કાળ ધૈર્ય પૂર્વક સ્વતંત્ર આલોચના સહી લે કેમકે તેમની હાલની અસહિષ્ણુતા પ્રકૃતિ-ગત નથી, પરંતુ આત્માના ઉર્વગામી પથની એક વિશિષ્ટ ભૂમિકા ગત છે અને તેમ હોઇને તે ક્ષણિક અને ક્ષમ્ય છે.

* * * *

અને તેમ છતાં હું મારા લેખોમાં જે કાંઈ લખું છું, તે સર્વથા સત્યજ છે એમ કહેવાનો કે મનાવવાનો દાવો રાખતો નથી, એથી કલહ હું એમ માનું છું કે આપણા સર્વની વિચારણામાં સર્વ સ્થાને ન્યુનાધિક, વિકળતા, દોષ અને યુક્તિ હીનતા રહેલી છે. અખીલ, અખંડ, નિર્પેક્ષ પરમ સત્ય તો પરમાત્મા શીવાય કોઈને પ્રાપ્ત હોઈ શકે નહિ. આપણી મનુષ્યની બુદ્ધિમાં તે પરમ સત્યની એકજ બાબત પ્રતિબિંબિત થાય છે અને સત્યનું તે પ્રતિબિંબ પણ આપણા હૃદયની વિશુદ્ધિ

પ્રકીર્ણ નોંધ

૬૫

અને અધિકારના તારતમ્યાનુસાર પ્રકૃત કે વિકૃત હોય છે. તે ઉપરાંત કોઈપણ મનુષ્ય પોતાના સ્વતંત્ર વિવેક વિના અન્યને મત આપેા મીચીને સ્વીકારી લે, તેને હું દુર્બળતા ગણું છું. શાસ્ત્રોતું અધ્યયન અને પરિશીલન પણ મનુષ્યની સ્વતંત્ર વિવેકશક્તિના વિકાસ અર્થે જ છે. કોઈ ખાસ પ્રકારના મતોએ કે શ્રદ્ધેઓમાં આપણને જકડી રાખવા માટે શાસ્ત્રોતું નિર્માણ નથી. આવી જેમની વિવેકબુદ્ધિને મારા અભિપ્રાય સાથે વિરોધ હોય તેમને તે માન્ય રાખવા મારો લેશ પણ આગ્રહ નથી. હું જે કાંઈ લખું છું તે મારા પોતાના અભ્યાસ, અવલોકન અને વિચાર-સ્વાતંત્ર્યના પરિણામરૂપે છે અને તેને પૂર્ણ સત્યરૂપે ન માની લેતાં પાકી કસોટી કર્યા પછી જ સ્વીકારવા મારી પણ જાલામણ છે.

(અધ્યાત્મી)

પ્રકીર્ણ નોંધ.

દેવ દ્રવ્યની ચર્ચા હવે પણ જોજોર ચાલે છે, તેનું હજીસુધી છેવટ આવ્યું નથી, આવવાના રસ્તા પણ નજીકમાં હોય તેમ બુદ્ધિશાળી મનુષ્યોને જણાતું નથી. દિવસાનુદિવસ નીકળતાં હેન્ડબીલો, બુકો ચર્ચાપત્રોથી આક્ષેપ, વિક્ષેપ અને અશાંતિ વધતી જ જાય છે. જે પવિત્ર પર્યુષણ પર્વોમાં જેમાં કે કેવળ નિર્જરા અને શાંતિનો અવકાશ જ હોય છે, તે દિવસોમાં પણ હેન્ડબીલો, બુકો પ્રકટ કરી ભાષણો કરી, કેટલેક સ્થળે ખળભળાટ થયો હશે. આ પવિત્ર દિવસોમાં હાલમાં ખાંઠ સાકરના ભાવ વધી ગયેલા હોવાથી પત્તાંસાં, સાકરને ગદલે અશાંતિ ઉત્પન્ન કરનાર ખળભળાટ કરી મુકનાર, દેવ દ્રવ્યની ચર્ચાના ખંને પક્ષના હેન્ડબીલો, બુકો વગેરેની ઘોઘખંધ પ્રભાવના શરૂ હતી. કદપસૂત્રના વંચાતા વ્યાખ્યાનમાં તે હેન્ડબીલો વગેરે વહેંચાતા હોવાથી ઘોંઘાટ થતાં તે અધા દિવસોમાં તો તેવા તેવા નવા નવા હેન્ડબીલો વગેરેની ઉલટલેર રાહ જોવાતી હશે અને રસભર વંચાતા હશે અને અત્રે પણ તેમ બન્યું છે. દેવ દ્રવ્યની ચર્ચાના ખંને પક્ષકારોએ કૃપા કરી આ આઠ દિવસ તેવી પ્રભાવના ન કરી હોત તો કદાચ ચાલી શકત, પરંતુ તેમને ગમ્યું તે ખરું !!!

અત્રે પણ તેવી પ્રભાવના ઘણી જ થઈ છે. વળી સાથે એક માસિકના રા. તંત્રીએ જ્યારે પોતાના વાજીંત્રનો ભાદરવા માસનો અંક શ્રાવણ માસમાં પ્રકટ કરી વહેંચી આપ્યો, ત્યારે અત્રે સમાજના બુદ્ધિશાળી મનુષ્યો જાણી શક્યા કે, આ વખતે પર્યુષણમાં કાંઈ નવીન પ્રભાવના, નવીન ચર્ચા અને નવીન પ્રસંગો ઉપસ્થિત થશે, કારણકે તે તેની આગાહી હતી. દેવદ્રવ્યસંબંધીની આરતિ પૂજના વગેરેની યોજીની હકીકત ઉપરાંત ઘોડીયા પારણા અને સુખનની હકીકતે જ ખાસ આ પર્યુષણમાં સુખ્ય ભાગ

લીધો હતો. એક બાળુના કહે છે કે તે પણ દેવ દ્રવ્યજ મણિય, ત્યારે બીજી બાળુના બ્યારે તેમાં ફેરફાર થઈ શકે, કેટલોક સ્થળે થયેલા છે વગેરે વગેરે દલીલ મૂકે છે કે ત્યારે સામી બાળુવાળા રીતસર ચર્ચા નહીં કરતાં, તેઓને પુરાવાથી, દલીલથી નહીં સમજાવતાં આવી દલીલ કરનારાઓ દેવદ્રવ્ય શ્રાવક શ્રાવિકાને ખવરાવી દેવા અને પોતે ખાઈજવા માંગે છે, એવી હવા અણુસમજી લોકોમાં ફેલાવી તેવી દલીલ કરનારાઓને ઉતારી પાડવા માંગે છે, બદકે તેવી દલીલ પણ કેમ થઈ શકે ? આ શહેરમાં અમુક અંશે તેવો પાઠ ભજવાયો છે. અમુક મનુષ્ય ખાનગીમાં કેમ બોલે છે, બહારમાં શું કહે છે વગેરે વગેરે અમો હવેપછી જણાવીશું, પરંતુ બહારમાં જેમ કહેવાયું છે તે જો બરાબર હોયતો અને મહાત્મા તરફથી દેવ દ્રવ્ય સંબંધી ચર્ચાનું કાંતો છેવટ જલદી આવવું જોઈએ, કાંતો ચર્ચા બંધ પડી તેની હાલ શાંતિ થવી જોઈએ; તેવી શું હકીકત છે તે સમાજ જાણવાને સ્વાભાવિક ઈતેબર હોયજ તોતે હવેપછી જણાવીશું.

* * * * *

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને આ માસિકના સત્તરમા વર્ષની હેટની બુક “શ્રી દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ” નું રૂ. ૧-૮-૦ નું વી. પી. કરી દરેક ગ્રાહકોને મોકલવાનું કાર્ય શરૂ થઈ ચુક્યું છે. માસિકનું વી. પી. રૂ. ૧-૫-૦ કરવાનો ધારો છતાં આ સપ્ટેમ્બર માસથી પોસ્ટ ખાતા તરફથી વી. પી. રજીસ્ટરથી મોકલવું તેવો ધારો થયેલ હોવાથી રજીસ્ટર પ્રીના રૂ. ૦-૨-૦ જે આના તથા હેટની બુક દસ ફારમને બદલે આ વર્ષે પચીસ ફારમની થયેલ હોવાથી વધારાના પોસ્ટ ટીકીટ રૂ. ૦-૧-૦ એક આનો મળી રૂ. ૧-૮-૦ નું વી. પી. કરવામાં આવેલ છે. આવી કાગળ અને છપાવવાની સખ્ત મોંઘવારી છતાં જૈન બંધુઓને વાંચનનો વિશાળ લાભ આપવાની ખાતર જેમ માસિકનું લવાજમ વધાર્યું નથી તેમ હેટની બુક પણ દર વર્ષ કરતાં વધારે મોટી આપવામાં આવેલ છે જેથી તેની કદર કરી દરેક સુસ ગ્રાહક તે વી. પી. સ્વીકારી લેશે એવી વિનંતિ છે.

* * * * *

પૂજ્ય સાધુ સાદવી મહારાજ, અમારા માનવંતા સભાસદો અને આ માસિકના વાચકવર્ગ વગેરે. દરવર્ષે અમારા તરફથી ક્ષમાપનાના પત્રો (કંકોત્રીઓ) બહોળા પ્રમાણમાં આપ સર્વેના ઉપર મોકલવામાં આવતા હતા. પરંતુ તે બાબતમાં થતો કેટલોક ટાઇમ અને પૈસાના વ્યયને બાળુએ મૂકી આ માસિકમાં ક્ષમાપના માટે એક લેખ આપી આપ સર્વે પ્રત્યે તે પ્રકારનું અમારું કર્તવ્ય બળવ્યું છે. અને દર વર્ષે હવે તેમ કરવામાં આવશે. દરેક જૈન બંધુઓને પણ અમારી નમ્ર વિનંતિ છે કે આવીરીતે થતો પૈસાના વ્યયનો ઉપયોગ આપણા સિદ્ધાંત બંધુઓની ઉન્નતિ અર્થે દર વર્ષે કરવો.

જીવન-સુધારણાના સન્માર્ગો.

પ્રત્યેક કુટુંબમાં અવશ્ય રાખવા અને વાંચવા લાયક અત્યુત્તમ લેખનો સંગ્રહ

પ્રયોજક—વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ, બી. એ.

જીવનમાં નવીન ઉત્સાહ રેડનાર, નવીન ચૈતન્ય જગાડનાર, અપૂર્વ આનંદ અને શક્તિ પ્રેરનાર તેમજ માનસિક શક્તિઓનો અજબ વિકાસ કરનાર ઉમદા સદ્વિચારોથી ભરપૂર આ પુસ્તક પ્રત્યેક સ્ત્રી પુરુષને સ્વપરિણિત સાધવામાં અમૂલ્ય સાહાય્ય આપનાર થઈ પડે તેમ છે. આમાં નિર્દિષ્ટ કરેલા સન્માર્ગો જાણી જીવનયાત્રા સફળ કરવા જરૂર મંજાવો. કિં. રૂ. ૧૫ મળવાના ટેકાણા:—

(૧) શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

(૨) જીવનલાલ અમરશી મહેતા

પીરમશાહ રોડ—અમદાવાદ.

જૈન બંધુઓને ખાસ સૂચના.

આપણા મંદિરોમાં ઉપયોગમાં આવે તેવી શુદ્ધ વસ્તુઓ જેવી કે—કેસર, કસ્તૂરી, અમ્બર, બરાસ, મોમ્માઈ, ગોફચંદન, શીલાજીત, સોના—ચાંદીના પાના, દયાંગી ધુપ, અગરબત્તી વગેરે માલ કીકાયત ભાવે મળશે. ભાવને માટે પ્રાઈસ-લીસ્ટ મંજાવો. શા. કૂલચંદ ગોપાળજી, હેરીસ રોડ—ભાવનગર.

આ સભામાં નવા દાખલ થયેલાં માનવંતા સભાસદો.

પહેલા વર્ગના લાઈફ મેમ્બર.

૧ શેઠ જવેરભાઈ રામજી રે. ઉમરાળા હાલ મુંબઈ.

બીજા વર્ગના લાઈફ મેમ્બરો.

૨ શાહ ન્યાલચંદ ભાદવજી ઘાટકોપર મુંબઈ.

૩ શાહ મોહનલાલ ખોડીદાસ મહુવા-હાલ મુંબઈ.

૪ દેશાઈ નરોત્તમદાસ ખીમચંદ ઘોટાદ.

૫ શાહ કેશવલાલ લક્ષ્મીચંદ ભાવનગર.

૬ પારેખ ચુનીલાલ દુર્લભદાસ "

૭ શાહ હરજીવનદાસ કરસનજી "

૮ શાહ અમૃતલાલ ગીરધરલાલ "

પેન્ વાર્ષિક મેમ્બરો

૯ શાહ નામજીભાઈ કેશવજી દલાલ મુંબઈ.

૧૦ ગોશલ્લીયા પોપટલાલ નારણજી માંજરાજી.

૧૧ પારેખ વૃજલાલ ઉજમશી ભાવનગર.

સ્વાશ્રયી મનુષ્ય.

સ્વાશ્રયી મનુષ્ય મિત્રો, સખો ઓળખાણ, મિલકત, પદવી અથવા કોઈપણ પ્રકારની સાહાય્ય વગર ચલાવી શકે છે. સ્વાશ્રયથી વિખો અથવા મુશ્કેલી ઓ દૂર કરી શકાય છે, પરાક્રમ ભરેલાં કાર્યો બળની શકાય છે, મહાન શોધ યોગોની પૂર્ણતાએ પહોંચાય છે. એવું અન્ય માનુષી ગુણથી થવું અશક્ય છે. જે મનુષ્ય જગતમાં એકલો ઊભો રહી શકે છે, જેને મુશીબતોનો ડર નથી અને જેને પોતાની અંદર રહેલાં કાર્ય કરવાના નૈસર્ગિક બળમાં સંપૂર્ણ દૃઢ શ્રદ્ધા છે. તેજ માણસ પરિણામે વિજયી નીવડે છે. એમાં ભરા પણ સંદેહ નથી.

અનેક માણસોનું વળન લેવામાં થયું ઓછું પડે છે તેનું એક કારણ એ છે કે તેઓ કાર્યો કરતાં ડર છે, અથવા તો તેઓને આત્મજાણની પૂરેપૂરી ખાતરી હોતી નથી. તેઓ સ્વતંત્ર વિચારો કરવાની અને અમુક નિશ્ચય પર આવવાની હિંમત કરી શકતા નથી. તેઓ પોતાના વિચારો પ્રકાશમાં મૂકવાની હિંમત કરે છે તે પહેલાં તેમને ઉક્ત વિચારો સ્વીકાર્ય છે કે નહિ એ અન્ય લોકોદ્વારા જાણવા મળે છે; અને છેવટે તે વિચારો પ્રકાશમાં મૂકાયા પછી તેમને એમજ જણાય છે કે તેઓના વિચારો તમારા વિચારોનું પ્રતિબિંબ અથવા રૂપાંતર માત્ર છે.

જ્યાં સુધી આપણા વિચારો તેના જાણવામાં આવતા નથી, ત્યાં સુધી બીજા લોકો વિરુદ્ધ પડશે અને તેઓને ખોટું લાગશે એવી ભીંતથી જે મનુષ્ય પોતાના આંતરિક વિચારો પ્રદર્શિત કરવાની હિંમત કરતો નથી તે તિરસ્કારને પાત્ર બને છે; પરંતુ પોતાની અસપાસના માણસોની સંકુચિત દૃષ્ટિની સીમા બહાર જે મનુષ્યનું નિશાન આવી રહેલું છે અને જેનામાં સ્વતંત્ર પોતાનો માર્ગ કરી લોક ચર્યાની દરકાર કર્યા વગર કર્તવ્ય પરાયણ રહેવાની હિંમત છે તે પુરૂષ સત્કારને પાત્ર બને છે, અને તેનું જીવન પણ અનુકરણીય અને દર્શાત રૂપ બને છે. આવા વિચારણુ પુરૂષને હતાશ થવાનો કદિ પણ પ્રસંગ આવતો નથી; કેમકે તે સારી રીતે સમજતો હોય છે કે માત્ર દીર્ઘદર્શી જોનાનેજ તેનું નિશાન દૃષ્ટિમ્ય છે; અને જે તે નિશાન વધારે દૂર રાખશે તો તે સ્થળ સુધી તેની આસપાસ રહેલા થણાખરા લોકોની દૃષ્ટિ પહોંચી શકશે નહિ.”

“ જીવન—સુધારણાના સન્માર્ગ. ”

